

ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதரின்
ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி

(உன்மத்த பஞ்சாசத்)

பிரக்ஞன்

ஆத்மார்பண ஸ்துதி

(உன்மத்த பஞ்சாசத்)

தெளிவுரை

பிரக்ஞன்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	ஆத்மார்பண ஸ்துதி
தெளிவுரை	:	ப்ரக்ஞன்
வகை	:	உபதேசம்
முதற்பதிப்பு	:	2019
வெளியீடு	:	பராபரம்
பக்கங்கள்	:	75
விலை	:	அக விழிப்பு

பதிப்பாளர் : ஸ்டீவ் கிராபிக்ஸ்
கோயமுத்தூர்.

அப்பைய தீட்சிதரின்

ஆத்மார்பண ஸ்துதி आत्मार्पणस्तुति:

(உன்மத்த பஞ்சாசத்)

ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதர் (1520 - 1593) அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வேலூருக்கு அருகே உள்ள திரிவிரிஞ்சிபுரம் எனும் ஊரில் 1520 - ல் பிறந்தார்.

இவர், சிறந்த அத்வைத வேதாந்த பண்டிதராக வாழ்ந்து வடமொழியில் உள்ள பல பிரிவுகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். சிறு வயதிலேயே வேதாந்தம், இயல், இலக்கணம் ஆகிய அனைத்தையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்.

வேதாந்த விமர்சனம், தத்துவம், பக்தி இலக்கியம், இவைகளில் ஆய்வுகள் பல செய்து, பெரிதும், சிறிதுமாக மொத்தம் 104 நூல்களை எழுதியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

அவைகளில், இன்றும் 60 நூல்கள் நம்மிடையே நடைமுறையில் உள்ளன. அந்த நூல்களில் வாயிலாக அவரிடம் இருந்த உயர் ஞானமும், கவித்திறனும் அறியப்படுகின்றன.

அவர் தமது சிறுவயதிலேயே, பலவிதமான சாஸ்திரங்க ளையும் கற்றறிந்து, **அபர சங்கராச்சாரியார்** என்று பெயர் பெற்றவர்.

ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதரின் குருவாகிய பரம ஞானியான, **ஸ்ரீ நீலகண்ட தீட்சிதர்** என்ற உத்தம சீலர் அவருக்கு உபதேசம் நல்கினார்.

ஆதிசங்கரரின் பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யத்திற்கு வாசஸ்பதி மிஸ்ரர் இயற்றிய **பாமதி** என்ற உரை மிகவும் மதிக்கத்தக்கது. அதற்கு அமலானந்தர் என்பவர் **கல்பதரு** என்ற ஓர் நிரடலான உரை எழுதினார்.

இந்த கல்பதருவை எளிதாகப் புரிந்துக் கொள்ளும் முறையில், ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதர் எழுதிய "**பரிமளம்**" என்ற உரை படிப்பவர்களின் பல்வேறு ஐயங்களையும் நீக்கியது.

அப்பைய தீட்சீதருக்கு எல்லா சாஸ்திரங்களும் தெரியும். அவரை போன்று அனைத்து சாஸ்திரங் களுக்கும் நூல் எழுதினவர்கள் ஒருவரும் இல்லை.

அத்தகைய பெரியவருக்குத் தம்முடைய பக்தியை பற்றி, தானே சுயமாக பரிசோதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை உண்டாகி விட்டது.

பைத்தியம் பிடித்தால், அந்த சமயத்தில் கண்டபடி உளராமல், தேவையற்ற வார்த்தைகளை சொல்லாமல், மனதின்

ஆசை வார்த்தைகளைப் பேசாமல், எப்போதும் ஈஸ்வர பக்தி மட்டுமே செய்தால் போதும்.

அப்படி இருக்க முடியுமா? அப்படியிருக்க முடிந்தால், நம்முடைய பக்தி மெய்யானதுதான் என்று தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார்.

அதாவது, **ஊமத்தங்காய்** அல்லது **ஊமத்தம்பூ** சாப்பிட்டால் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிடும் என்று அவருக்குத் தெரியும். அதனால், அந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட பைத்தியம் பிடிக்கும் மருந்தை உட்கொண்டார். உடனே, அவருக்கு பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது.

உடனே, பலவாறாக தனக்குத் தானே உளற ஆரம்பித்து விட்டார். அந்த சமயத்தில் அவர் சொன்னவற்றை எல்லாம், அவரது சிஷ்யர்கள் எழுதிக் கொண்டார்கள்.

ஊமத்தம் பூவின் குணத்தை முறிக்கக்கூடிய, மாற்று மருந்தை அவருக்கு உண்ண கொடுத்தார்கள். அந்த மாற்று மருந்தின் மூலம், அவரது பைத்தியம் தெளிந்து விட்டது.

அவருக்கு பைத்தியம் பிடித்திருந்த காலத்தில் என்ன பிதற்றினார் என்று பார்த்தால், அவரது உளரல்களாக ஐம்பது சுலோகங்களை அன்றைய நடைமுறையில் இருந்த சம்ஸ்க்ருத மொழியில் ஈஸ்வரன் மேல் பாடியிருந்தார்.

அத்தகைய ஐம்பது ஸ்லோகங்களைக் கொண்ட பிரகரண கிரந்தத்துக்கு ஆத்மார்பண ஸ்துதி அல்லது உண்மத்த பஞ்சாசத் என்று பெயர்.

ஆத்மார்பண ஸ்துதி

உன்மத்தம் என்றால் **ஊமத்தம்பூ** என்று பெயர். ஒருவர் தன்னிலை மறந்தாலும் ஈஸ்வர சிந்தனை மறக்கக் கூடாது என்பதற்கு இவரே உதாரணம். அதை நிரூபித்தும் காட்டியவரும் இவரே.

(உன்மத்த பஞ்சாசத் எனப்படும்) ஆத்மார்பண ஸ்துதி

ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி

ஸ்லோகம் 1

कस्ते बोद्धुं प्रभवति परं देवदेव प्रभावं
यस्मादित्थं विविधरचना सृष्टिरेषा बभूव ।
भक्तिग्राहयस्त्वमिह तदपि त्वामहं भक्तिमात्रात्
स्तोतुं वाञ्छाम्यतिमहद्विदं साहसं मे सहस्व ॥ १ ॥

கஸ்தே போத்தும் ப்ரபவதி பரம் தேவதேவ ப்ரபாவம்
யஸ்மாதித்தம் விவிதரசனா ஸ்ருஷ்டிரேஷா பபூவ |
பக்திக்ராஹ்யஸ்த்வமஸி ததபி த்வாமஹம் பக்திமாத்ராத்
ஸ்தோதும் வாஞ்சாம்யதிமஹிதம் ஸாஹஸம் மே ஸஹஸ்வ

கருத்துரை:-

ஓ தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனாயிருப்பவரே! உமது அற்புதமான மஹிமைகளை யாரால் அறிய முடியும்? அத்தகைய உயரிய உம்மிடமிருந்து, இந்த அண்ட, சராசரங்களாகிய பிரபஞ்சப் படைப்புகள் உருவாயிற்றோ?, அந்த ஒருவராகிய தங்களது பெருமையை அறிந்துக் கொள்ள யார்தான் சக்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்?

இருப்பினும் பக்தியின் மூலமாக தாங்கள் வசப்படுகிற படியால், அன்பை முன்னிட்டு நான் உம்மை ஸ்துதி (பக்தி) செய்யப் போகின்றேன்.

ஸ்லோகம் 2

क्षित्यादिनामवयवतां निश्चितं जन्म तावत्
तन्नास्त्येव क्वचन कलितं कर्त्रधिष्ठानहीनम् ।
नाधिष्ठातुं प्रभवति जडो नाप्यनीशश्च भावः
तस्मादाद्यस्त्वमसि जगतां नाथ जाने विधाता ॥ २॥

க்ஷித்யாதீனாமவயவதாம் நிச்சிதம் ஜன்ம தாவத்
தன்னாஸ்த்யேவ க்வசன கலிதம் கர்த்ரதிஷ்டானஹீனம் |
நாதிஷ்டாதும் ப்ரபவதி ஜடோ நாப்யனீசஸ்ச பாவ:
தஸ்மாதாத்யஸ் த்வமஸி ஜகதாம் நாத ஜானே விதாதா

கருத்துரை :-

ஒரு பாணன் என்ற மஃப் பாத்திரத்தை உண்டாக்க ஒரு குயவனும், அதற்கான மூலப்பொருளாகக் களிமண்ணும் அவசியம்.

அதுப்போல, இந்த அண்டசராசரங்களான பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்க ஒருவனும், அதற்கான மூலப்பொருளும் இருந்தாக வேண்டும் அல்லவா?

ஆனால், ஒரு பாணை உண்டாக வேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு குயவன் இருப்பதுபோல, இந்தப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டியை ஒருவன் செய்திருக்கலாமோ? என்றால், நிச்சயமாக, தன்னுடைய கர்ம பலன்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு சராசரி மனிதனால் எந்த மூலப்பொருட்களையும் கொண்டு, படைத்திருக்க முடியாது.

ஆகையினால், எல்லாவற்றிற்கும் காரண, காரியமான அந்த ஸர்வவேஸ்வரன் தமது எல்லையற்ற சக்தியினாலே, தானே படைப்பவனாகவும், படைக்கப்பட்டவைகளாகவும், படைப்பை நிகழ்த்திவிட்டான்.

ஆக, அவனே இந்த பிரபஞ்சம் என்ற உருவத்தில் சகுண ப்ரம்ம ஈஸ்வரனாகவும், உருவமற்ற நிலையில் நிரகுண ப்ரம்மமாகவும் இருக்கின்றான்.

அதாவது, அந்த ஈஸ்வரனே தன்னில் தானாய் ஸ்வயம் பிரகாசமாக, இந்த எல்லையற்ற பிரபஞ்சமாக ஆகிவிட்டான் என்பதில் என்ன சந்தேகம் இருக்க முடியும்?

ஸ்லோகம் 3

इन्द्रं मित्रं वरुणमनिलं पुनरजं विष्णुमीशं
प्राहुस्ते ते परमशिव ते मायया मोहितास्त्वाम् ।
एतैः साकं सकलमपि यच्छक्तिलेशे समाप्तं
स त्वं देवः श्रुतिषु विदितः शम्भुरित्यादिदेवः ॥ ३ ॥

இந்த்ரம் மித்ரம் வருணமனிலம் பத்மஜம் விஷ்ணுமீசம்
ப்ராஹ்ஸ்தே தே பரமசிவ தே மாயயா மோஹிதா ஸ்த்வாம் |
ஏதைஸ்ஸார்த்தம் ஸகலமபி யச் சக்திலேசே ஸமாப்தம் ஸ த்வம்
தேவ: ச்ருதிஷ் விதித: சம்புரித்யாதிதேவ:

கருத்துரை :-

உன் மாயையினை அறியாமல், மோஹமடைந்த பலர் இந்த சிருஷ்டிக்கு மற்றும் ஸ்வர்க்கத்திற்கு அதிபதியான இந்திரனையும், இந்த உலகத்திற்கு உஷ்ணத்தையும் வெளிச்சத்தையும் தருகின்ற சூரியனையும், பாபங்களைப் போக்கும் ஸமுத்ராதிபதியான வருணனையும், பலவானாகிய வாயுவையும், மற்றும் ப்ரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் முதலான அனைத்து தேவதைகளின் உள்ளும், புறமும் என எங்குமாக வியாபித்துள்ள உன் பெருமைகளான மகா ஸ்முத்திரத்தின் ஒரு துளிக்குள் அடங்கிப் போனவர்கள் இவர்கள் என்பதை, சகல சிருஷ்டிக்கும் காரணமான ஆதிப்பரம்பொருளாகிய, பரம சிவமாகிய நீயே அறிவாய்!.

ஸ்லோகம் 4

आनन्दादयः कमपि च घनीभावमास्थायरूपं
शक्त्या सार्धं परममुमया शाश्वतं भोगमृच्छन् । भोगमिच्छन्
अध्वातीते शुचिदिवसकृत्कोटिदीप्ते कपर्दिन्
आद्ये स्थाने विहरसि सदा सेव्यमानो गणेशैः ॥ ४ ॥

ஆனந்தாப்தே: கிமபி ச கனீபாவமாஸ்தாய ரூபம் சக்த்யா
ஸார்த்தம் பரமமுமயா சாச்வதம் போகமிச்சன் | அத்வாதீதே சுசி
திவஸக்ருத் கோடிதீப்ரே கபர்தின் ஆத்யே ஸ்தானே விஹரஸி
ஸதா ஸேவ்யமானோ கணேசை:

கருத்துரை :-

வேதங்களால் உணர்ந்தோதற்கரிய உருவமற்ற
நிர்குண ப்ரம்மமான, அருபமான பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய
மாயா சக்தியினால், அனேக விதமான லீலைகள் புரியக்கூடிய,
எல்லையற்ற இந்த பிரபஞ்ச உடலாகிய ஈஸ்வரனாக
இருக்கின்றான். அதாவது, சகுண ப்ரம்மமாக மாறிக்
கொள்கின்றான் என்பது சாஸ்திரங்களின் கொள்கை.

எப்படி, நீர் உறைந்து பனிக் கட்டியாக மாறுகின்றதோ?
அதுப்போல, எல்லையற்ற அந்த இருப்பு (சத்), தன்னுடைய
அறிவு (சித்) சொரூபமான சுயம்பிரகாச வெளிச்சத்தில், சலனற்ற
திட நிலையில் உள்ள பனிக்கட்டி போன்ற தன் சக்தியை,
சலனத்துடன் கூடிய, திரவ நிலையில் நீரைப் போன்று ஆக்கி,

அனைத்திலும் ஆனந்த வெள்ளமாக பாய்ந்தோடும் பராசக்தி *வடிவமே*, அந்த பரமேஸ்வரனின் சகுண ப்ரம்ம ஸ்வரூபம் ஆகும்.

அவர் இருப்பதோ? கோடி ஸூர்யப்ரகாசமான ஒரு **பேரறிவு**, **பேருணர்வு** நிலையில் ஸ்தானம் கொண்டுள்ளார். அந்த ஸ்தானம் வர்ண, பத, மந்த்ர, புவன, தத்வ, கலா என்பன ஆறு அத்வாக்கள் என்ற தத்துவங்களுக்கு அப்பாலுள்ளது.

அவ்வாறு உள்ள அவரது சக்தி வெளிப்பட்ட பிறகு, **சிற்றறிவு**, **உள்ளுணர்வு** என்ற நிலையில் ஒவ்வொரு சீவர்களின் உள்ளேயும், பிரதிபிம்பித்து, ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட பஞ்சபூதங்களால் ஆன, இந்த பௌதீக உடலின் வாயிலாக, தன்னில் தானாய், தன்னிருப்பில் இருந்துக் கொண்டு, தன்னையே அனைத்திலும் அனுபவமாக்குகின்றது.

ஸ்லோகம் 5

त्वं वेदान्तैः प्रथितमहिमा गीयसे विश्वनेतः
त्वं विप्राद्यैर्वरद निखिलैरिज्यसे कर्मभिः स्वैः ।
त्वं दृष्टानुश्रविकविषयानन्दमात्रावितृष्णै-
रन्तर्ग्रन्थिप्रविलयकृते चिन्त्यसे योगिवृन्दैः ॥ ५ ॥

த்வம் வேதாந்தைத் தர் விவிதமஹிமா கீயஸே விச்வநேத: த்வம்
விப்ராத்தயைத் வரத நிகிலைரிஜ்யஸே கர்மபிஸ்ஸ்வை: | த்வம்
த்ருஷ்டானுஸ்ரவிக விஷயாநந்தமாத்ராவித்ருஷ்ணை: அந்தர்
க்ரந்தி ப்ரவிலயக்ருதே சிந்த்யஸே யோகி ப்ருந்தை:

கருத்துரை :-

விஷயங்கள் இருவகைகள். அவைகளில் ஒன்று, இவ்வுலகில் அனுபவிக்கப்படுகின்ற விசய, சுகங்களான உணவு, உடை, இருப்பிடம் மற்றும் பணம், குடும்பம், மனைவி, குழந்தைகள் என இருப்பது ஒருவகை.

மற்றொன்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட தேவதைகள் ஆகி, சொர்க்கம், வைகுந்தம், பிரம்மமலோகம், பித்ருலோகம் என அடையக்கூடிய ஸ்வர்க, சுகபோகங்கள்.

முன் சுலோகத்தில் கூறிபடி ஈஸ்வரன் என்பவன் வாக்கிற்கும், மனத்திற்கும் எட்டாத, எல்லையற்ற இந்த

பிரபஞ்சமாக மாறி, அனைத்துக்குள்ளும் இருந்துக் கொண்டு, இயக்கத்தில் உள்ளான்.

ஆனால், அசைவற்ற அந்த நிர்குண ப்ரம்மமோ? எங்கும், எதிலும் சங்கமிக்காத பரசிவஸ்தானத்தில் இருப்பதினால், அவரை நாம் உபாஸிப்பது எப்படி?

பரமனின் மஹிமைகள் உபநிஷத்துக்களால் பலவாறாக போதிக்கப்படுகின்றன. சாதாரண பாமர மக்களினால், அவன் கர்மாவினாலேயே உபாஸிக்கப்படுகிறான்.

அதேசமயம், யோகிகளும், ஞானிகளும், விஷய, சுகபோகங்களில் இச்சையற்றவர்களாய், தன்னுள்ளேயே அவனை தியானித்து, தன்னையே இந்த மொத்த ஈஸ்வர சரீரமாகக் கண்டு, அதன் வாயிலாக, ஞான மார்க்கத்தினாலும், கர்ம மார்க்கத்தினாலும், யோக மார்க்கத்தினாலும் என எல்லாவற்றிலும், அவ[தன்]னையே கண்டு, அதிலே, அனுபவிப்பவன், அனுபவம், அனுபவிக்கப்படுவது என்ற மூன்று நிலைகளையும் கடந்து, ஆதியும், அந்தமுமில்லாத மோகூட ஸாம்ராஜ்யத்துக்குள் நுழைகின்றார்கள்.

ஸ்லோகம் 6

ध्यायन्तस्त्वां कतिचन भवं दुस्तरं निस्तरन्ति
त्वत्पादाब्जं विधिवदितरे नित्यमाराधयन्तः ।
अन्ये वर्णाश्रमविधिरताः पालयन्तस्त्वदाज्ञां
सर्वं हित्वा भवजलनिधौ देव मज्जामि घोरे ॥ ६ ॥

த்யாயந்தஸ்த்வாம் கதிசன பவம் துஸ்தரம் நிஸ்தரந்தி
த்வத்பாதாப்ஜம் விதிவதிதரே நித்யமாராதயந்த: | அன்யே
வர்ணாஸ்ச்ரமவிதிரதா: பாலயந்தஸ்த்வதாஜ்ஞாம் ஸர்வம்
ஹித்வா பவஜலநிதௌ ஏஷ மஜ்ஜாமி கோரே

கருத்துரை :-

மேற்கூறிய, அக தியானத்தினால், சம்ஸார சாகரத்தை சிலர் தாண்டுகின்றனர். சிலர், உருவத்தில் உன் மூர்த்தியை பூஜை செய்து அதன் பலனை அடைகின்றனர். மற்றும் சிலர் உன் கட்டளைப்படி வர்ணாஸ்ரம் தர்மங்களை வழுவாமல் நடத்தி வந்து, பிறவிக் கடலிலிருந்து கரையேறுகிறார்கள்.

இன்னும் சிலரோ, உன்னை அபிஷேகம், அர்ச்சனை, ஸ்துதி, நமஸ்காரம் முதலியன செய்து ஆராதிக்கின்றார்கள். ஆனால், நான் எதையும் செய்யாமல், எல்லாவற்றையும் விட்டு, விட்டு, என் நற்கதிக்கு, யாதொரு வழியையும் தேடிக் கொள்ளாமல், இந்த பயங்கரமான ஸம்ஸாரக் கடலிலேயே மூழ்கித் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஸ்லோகம் 7

उत्पद्यापि स्मरहर महत्युत्तमानां कुलेऽस्मिन्
आस्वादय त्वन्महिमजलधरप्यहं शीकराणून् ।
त्वत्पादार्चाविमुखहृदयश्चापलादिन्द्रियाणां
व्यग्रस्तुच्छेष्वहह जननं व्यर्थयाम्येष पापः ॥ ७॥

உத்தபத்யாபி ஸ்மரஹர மஹத்யுத்தமானாம் குலேஸ்மின்
ஆஸ்வாதய த்வன் மஹிம் ஜலதேர்ப்யஹம் சீகராணூன் |
த்வத்தபாதார்ச்சா விமுக ஹ்ருதயஸ்சாபலா திந்த்ரியாணாம்
வ்யக்ரஸ்துச்சேஷ்வஹஹ ஜனனம் வ்யர்த்தயாம்யேஷ பாப:

கருத்துரை :-

மிகப்பெரிய மஹான்கள் அவதரித்த இந்த மனிதப்
பிறவியில் நான் மனிதனாகப் பிறந்தும், உன் பெருமைகளைத்
தெரிவிக்கும், வேதாந்த பாடங்களை ஏதோ! சிறிது கற்றறிந்தும்,
இந்திரியங்களுக்கு அடிமையாகி, உன் திருவடி சேவையை
மறந்து, மிகவும் அற்பமான விஷய, சுகபோகங்களில் ஈடுபட்டு,
உத்தமமான இந்த மனிதப் பிறவியின் மகத்துவம் அறியாமல்
விணாகக் காலம் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஸ்லோகம் 8

अर्कद्रोणप्रभृतिकुसुमैरर्चनं ते विधेयं
प्राप्यं तेन स्मरहर फलं मोक्षसाम्राज्यलक्ष्मीः ।
एतज्जानन्नपि शिव शिव व्यर्थयन्कालमात्मन्
आत्मद्रोही करणविवशो भूयसाधः पतामि ॥ ८ ॥

அர்க்கத்ரோணப்ரப்ருதி குஸ்மை: அர்ச்சனம் தே விதேயம்
ப்ராப்யம் தேன ஸ்மரஹர பலம் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீ: |
ஏதஜ் ஜானன்னபி சிவ சிவ வ்யர்த்தயன் கால மாத்மன்
ஆத்மத்ரோஹீ கரணவிவசோ பூயஸாத: பதாமி

கருத்துரை :-

உம்மை ஆராதிப்பது அடியேனுக்கு அப்படியொன்றும்
சிரமமான காரியமில்லை. உம்முடைய திவ்ய திருநாம
மலர்களைக் கொண்டு, உம்மை அர்ச்சனை செய்தால் போதும்.

இவ்வளவு சுலபமான ஆராதனைக்கு ஏற்படுகின்ற
பலனோ மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமாகிய ஆத்மானந்தம் ஆகும்.

இதை அறிந்திருந்தும் மோக்ஷத்தைத் தேடிக்கொள்ளாத
நான், ஆத்ம துரோகியாகிறேன் என்பதில் ஐயமென்ன?

சிவ! சிவ! என்ன பரிதாபம், நான் வீணாகக் காலத்தை
இந்த உலக விஷயங்களிலேயே கழித்து வருகிறேன். அதன்
பயனாக அதோகதியை அல்லவா அடைகிறேன்.

உலகத்தில் கடுமையான கவலையை அனுபவிக்கும் ஒருவன் அதினின்றும் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, மகத்தான சுகத்தையும் அடைய வெகு எளிய வழியை அறிந்திருந்தும் அதற்குப் பிரயத்தினம் செய்யாமல் துக்கத்திலேயே உழன்று கொண்டிருப்பானாகில் அவன் எவ்வளவு மூடன்!

ஸ்லோகம் 9

किं वा कुर्वे विषमविषयस्वैरिणा वैरिणाहं

बद्धः स्वामिन् वपुषि हृदयग्रन्थिना सार्धमस्मिन् ।

उक्षणा दर्पज्वरभरजुषा साकमेकत्र बद्धः

श्राम्यन्वत्सः स्मरहर युगे धावता किं करोतु ॥ ९ ॥

கிம் வா குர்வே விஷமவிஷய ஸ்வைரிணா வைரிணாஹம்
பத்தஸ் ஸ்வாமின் வபுஷி ஹ்ருதய க்ரந்தினா ஸார்த்த மஸ்மின் |
உக்ஷணா தர்பஜ்வர பரஜுவர ஸாகமேகத்ர பத்த:
ஸ்ராம்யன் வத்ஸ: ஸ்மரஹர யுகே தாவதா கிம் கரோது

கருத்துரை :-

மனதைத் தூய்மைக்கும், துக்க நிவ்ருத்தி மார்க்கத்தை அறிந்திருந்தும், துஷ்டத்தனமுள்ள விஷய, சுக வாசனைகள் மூலம் தோற்கடிக்கப்பட்டவனானேன்.

பார்ப்பதற்கு சுகம் போலவும், இறுதியில் துக்கத்தைத் தருவதுமான இந்திரியார்த்தங்களில் ஆவேசத்துடன் பாயும் அநேக கால வாசனைகளில் சிக்கியுள்ள என் மனம் என்னைத் தூக்கி வாரிக் கொண்டுபோய், அறியாமைகளுக்கு என்னை உள்ளாக்கி விடுகிறது.

நான் என்ன செய்வேன்?, ஒரு முரட்டுக் காளையுடன் ஒரே வண்டியில் பூட்டப் பெற்ற இளங்கன்று என்ன செய்யும்? அந்தக் காளை மேடுபள்ளம் பார்க்காமல் திமிரிக் கொண்டு அதிவேகமாய் ஓட ஆரம்பிக்கும் போது, இந்த இளங்கன்று எவ்வித துயரமான, பரிதாப நிலையை அடையும்?

வாசனை முடிச்சுக்களால் ஆளப்பட்டு, அதில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற மனத்துடன் நானும் இச்சரீரமாகிற வண்டியில் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்.

பலமற்ற துஷ்டவாசனைகளால் அடக்க முடியாத என் மனம் இழுத்த இடமெல்லாம் பரிதவித்துக் கொண்டே பயணிக்கின்றேன். என்னால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

ஸ்லோகம் 10

नाहं रोद्धुं करणनिचयं दुर्नयं पारयामि
स्मारं स्मारं जनिपथरुजं नाथ सीदामि भीत्या ।
किं वा कुर्वे किमुचितमिह क्वादय गच्छामि हन्त
त्वत्पादाब्जप्रपतनमृते नैव पश्याम्युपायम् ॥ १० ॥

நாஹம் ரோத்தும் கரணநிசயம் துர்நயம் பாரயாமி ஸ்மாரம்
ஸ்மாரம் ஜநிபதருஜம் நாத ஸீதாமி பீத்யா | கிம்வா குர்வே
கிமுசித மிஹ க்வாத்ய கச்சாமி ஹந்த த்வத் பாதாப்ஜ
ப்ரபதனம்ருதே நைவ பச்யாம்யுபாயம்

கருத்துரை :-

சம்ஸார வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களை (பிறப்பு - இறப்பு)
நினைத்து, நினைத்து, மனம் பயம் கொண்டு இதிலிருந்து
விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கவலை கொள்கின்றது.

இயற்கையாகவே விஷய, சுகங்களில் ஈடுபட விரும்பும்
மனம், இந்திரியங்களை அடக்க முடியாமல், முந்தைய
வாசனைகளால் அடிமையாகி, அலைப்பாய்ந்துக் கொண்டு,
இந்திரிய சுகங்களிலேயே ஆர்வம் கொள்கின்றது.

அறியாமை மனதிற்கும், ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்த புத்திக்கும் இடையில் ஏற்படும் போராட்டத்தின் காரணமாக, சலிப்படைந்த மனம், அந்த ஈஸ்வரனை நோக்கிப் புலம்புகிறது.

“என்ன செய்வேன்? எங்கு செல்வேன்? எனக்கு எது உபாயம்? ஸ்வாமி ஒன்றும் வகையறியாத நான் உன் சரணத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு நீர் தான் வழி காட்டவேண்டும்.” என்று.

ஸ்லோகம் 11

उल्लङ्घ्याज्ञामुदुपतिकलाचूड ते विश्ववन्द्य
त्यक्ताचारः पशुवदधुना मुक्तलज्जश्चरामि ।
एवं नानाविधभवततिप्राप्तदीर्घापराधः
क्लेशाम्भोधिं कथमहमृते त्वत्प्रसदात्तरेयम् ॥ ११ ॥

உல்லங்க்யாஜ்ஞா முடுபதி கலாகூட தே விச்வவந்த்ய
த்யக்தாசார: பசுவததுனா முக்தலஜ்ஜஸ்சராமி |
ஏவம் நாநாவித பவததி ப்ராப்த தீர்க்காபராத:
க்லேசாம்போதிம் கதமஹம்ருதே த்வத்ப்ரஸாதாத் தரேயம்

கருத்துரை :-

ஹே! பிறை சந்திரனை பிரபஞ்சத்தில் சூடியவனே! உன் கட்டளைகளை மீறி நடந்தவன் நான். ஸ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, புராணங்களின் மூலம் போதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களையும், தர்மங்களையும் சரிவர கடைப்பிடிக்காதவன்.

புத்தி பூர்வமாக உன் விதிகளை மீறிவிட்டு பயமும், வெட்கமும் கூட இல்லாமல், ஒரு விலங்கைப்போல விஷய சுகங்களின் மீதான இந்திரியங்களின் ஈர்ப்பினாலே, எதை, எதையோ தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இவ்விதம் நான் மோசமானவனாக இருப்பது, இந்தப் பிறவியில் மட்டுமில்லை. இதுபோல, இதற்கு முந்தையப் பல பிறவிகளிலும், இப்படியே என் வாழ்க்கையை வீணாக வாந்து முடித்திருக்கின்றேன்.

அத்தகைய பலபிறவிகளாக உண்டான எல்லையற்ற சம்ஸாரம் என்ற துக்கக் கடலை, உன்னுடைய தயவின்றி வேறு எவ்விதம் நான் தாண்ட முடியும்?

ஸ்லோகம் 12

क्षाम्यस्येव त्वमिह करुणासागरः कृत्स्नमागः
संसारोत्थं गिरिश सभयप्रार्थनादैन्यमात्रात् ।
यद्यप्येवं प्रतिकलमहं व्यक्तमागःसहस्रं
कुर्वन् मूर्खः कथमिव तथा निस्त्रपः प्रार्थयेयम् ॥ १२ ॥

க்ஷாம்யஸ்யேவ த்வமிஹ கருணாஸாகர: க்ருத்ஸ்னமாக:
ஸம்ஸாரோத்தம் கிரிச ஸபய ப்ரார்த்தனா தைன்ய மாத்ராத் |
யத்யப்யேவம் ப்ரதிகலமஹம் வ்யக் தமாகஸ்ஸஹஸ்ரம்
குர்வன் மூர்க்க: கதமிவ ததா நிஸ்த்ரப: ப்ரார்த்தயேய

கருத்துரை :-

ஓ கருணைக்கடலான பரமேஸ்வரனே! என்னால், இதற்கு முந்தைய பல பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட பலவாறான தீய செயல்களினால், நான் மிகுந்த துயரத்தையும், பயத்தையும், பரிதாபத்தையும் அடைந்துள்ளேன்.

அறியாமையினால், என் மனதில் எழுகின்ற இத்தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டு, என்னை தவறாக எண்ணாமல், மன்னித்துவிடுவாய் என்பதில் எனக்கு சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஆனால், அப்படி உம்மைப்பிரார்த்தனை செய்து கொள்ள வெட்கமாயிருக்கிறது.

ஏனெனில், நான் முற்பிறவில் செய்த தீயவைகளை மன்னித்துக் கொள்ளும்படி உம்மிடம் கேட்கும் பொழுதாவது, இனி!, அதுப்போன்ற தீய செயல்களை செய்யாமல் இருக்க வேண்டும்.

ஆனால், இப்பொழுதும் அதே தீய செயல்களை செய்து கொண்டேயிருக்கும் நான், எப்படி? உன்னிடம் தைரியமாக வந்து, என்னுடைய பழைய குற்றங்களை மன்னித்து விடும்படி வேண்டிக் கொள்ள முடியும்?

ஸ்லோகம் 13

सर्वं क्षेप्तुं प्रभवति जनः संसृतिप्राप्तमागः
चेतः श्वासप्रशमसमये त्वत्पादाब्जे निधाय ।
तस्मिन्काले यदि मम मनो नाथ दोषत्रयार्तं
प्रजाहीनं पुरहर भवेत् तत्कथं मे घटेत ॥ १३ ॥

ஸர்வம் கேஷ்ப்தும் ப்ரபவதி ஜன: ஸம்ஸ்ருதிப்ராப்தமாக:
சேத: ச்வாஸப்ரசம் ஸம்யே த்வத்பதாப்ஜே நிதாய |
தஸ்மின் காலே யதி மம மனோ நாத தோஷத்ரயார்தம்
ப்ரஜ்ஞாஹீனம் புரஹர பவேத் தத்கதம் மே கடேத

கருத்துரை :-

எந்த விதமான பாவிக்கும் கடைசியாக ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது, எனக்கு பயன்படுமா? என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஒவ்வொருவனும், தன்னுடைய பலபிறவிகளாகச் செய்த பல்வேறு தீய செயல்களின் விளைவுகளை எல்லாம் விட்டு விலக வேண்டுமானால், அவர்களது, மரணத்தறுவாயில் கூட, அவர்கள் அந்த ஈஸ்வர சரண கமலத்தில் தன்னை ஒப்புவித்தல் மூலம், எல்லா வகையான கர்மங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு விடலாம் என்று சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், அந்தக் கடைசி காலத்தில் நான் பிரக்ஞை தவறியிருந்தால் என்ன செய்வது? பொதுவாக, ஒருவனது கடைசிக் காலமாகிய மரணத்தறுவாயில், தன்னுடைய சுய நினைவுடன் இருப்பது என்பது மிகவும் அரிது. மேலும், நோயின் காரணமாக, வாத, பித்த, கபங்களின் விபரீதங்களால் மூர்ச்சை ஏற்பட்டும் விடலாம்.

ஆகையினால், பிராணனை விடுகின்ற அந்த சமயத்திலாவது, இந்த அலைப்பயும் மனத்தை, அந்த ஈஸ்வரனிடம் செலுத்தி, இதுவரை தான் செய்த சகல பாவங்களையும் போக்கிக் கொள்ளலாம் என்று நினைப்பதும் நடக்காது.

ஸ்லோகம் 14

प्राणोत्क्रान्तिव्यतिकरदलत्सन्धिबन्धे शरीरे
प्रेमावेशप्रसरदमिताक्रन्दिते बन्धुवर्गे ।
अन्तः प्रजामपि शिव भजन्नन्तरायैरनन्तैः
आविद्धोऽहं त्वयि कथमिमामर्पयिष्यामि बुद्धिम् ॥ १४ ॥

ப்ராணோத்க்ராந்தி வ்யதிகர தலத் ஸந்தி பந்தே சரீரே
ப்ரேமாவேச ப்ரஸரதமிதா க்ரந்திதே பந்துவர்க்கே |
அந்த: ப்ரஜ்ஞாமபி சிவ பஜந்நந்தராயை ரநந்தை:
ஆவித்தோஹம் த்வயி கதமிமாமர்ப்பயிஷ்யாமி புத்திம்

கருத்துரை :-

அப்படியே, ஒருவன் சுய உணர்வில் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அவனது, அந்த அலைப்பாயும் மனத்தை உம்மிடம் ஈடுபடுத்துவது அசாத்யமான காரியம்.

ஏனெனில், அவனது பிராணன் வெளியேற விரும்பும் சமயத்தில், ஒவ்வொரு பூட்டுகளிலிருந்தும், வெளியேற எத்தனிக்கும் பிராண வாயுவினால் ஏற்படும், மரண வலியை மட்டுமே மனம் சிந்திக்குமே தவிர, அந்த உள்ளுணர்வை (பிரக்ஞையை) பிரயோஜனப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்காது.

மேலும், அவனது சரீரத்திற்குள் இந்த வேதனையிருக்க, வெளியில் சொந்தக்காரர்களும், நண்பர்களும் அன்பின் மிகுதியினால் கூக்குரலிட்டு அழுது கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆதலால், அவனது மனம் அந்தக் கூச்சங்களிலிருந்து திரும்பி, உம்மை நாடுவது என்பதும் அப்போதைய சூழ்நிலையில் சத்தியமாகாது.

இவ்விதம் பல இடையூறுகளால் எனக்கு கடைசி காலத்தில் உணர்விருந்தும் மனத்தை உம்மிடம் ஒப்படைக்க இயலாதவனாகவே ஆகிவிடுவேன். என் செய்வேன் ஐயனே!

ஸ்லோகம் 15

अद्यैव त्वत्पदनलिनयोरर्पयाम्यन्तरात्मन्
आत्मानं मे सह परिकरैरद्रिकन्याधिनाथ ।
नाहं बोद्धुं शिव तव पदं न क्रिया योगचर्याः
कर्तुं शक्नोम्यनितरगतिः केवलं त्वां प्रपद्ये ॥ १५॥

அத்யைவ த்வத்பத நலினயோ: அர்ப்பயாம்யந்த ராத்மன்
ஆத்மானம் மே ஸஹ பரிகரை: அத்ரிகன்யாதிநாத |
நாஹம் போத்தும் தவ சிவ பதம் ந க்ரியா யோகசர்யா:
கர்த்தும் சக்னோம்யநி தரகதி: கேவலம் த்வாம் பரபத்யே

கருத்துரை :-

என்னுடைய கடைசிக் காலத்தில், இந்த மனதை ஈஸ்வரனிடம் அர்ப்பணம் செய்வது முடியாது என்பதினால், இப்பொழுது உன்னுடைய நினைவு வந்திருக்கும் பொழுதே, நான் உன்னிடம் என்னை அர்ப்பணித்து விடுகிறேன்.

என்னை மட்டுமில்லை. எனக்கு சொந்தமென்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற, அனைத்து பரிவாரங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஆத்மார்ப்பணம் செய்து விடுகிறேன்.

ஹே பரமசிவ! எனக்கு உன் இருப்பிடம் தெரியாது. ஏனெனில், நீ! எங்கும், எதிலும் பரவி இருக்கின்றாய் எனும்போது, என்னுடையது என நான் நினைக்கும் கர்மானுஷ்டானமோ? யோகாப்யாஸமோ? எப்படி செய்வது? எதற்கு செய்வது?

ஆகவே, வேறு ஒரு வழியும் அறியாத என்னை (மனதை) உன்னிடம் ஒப்படைத்து, அறிவாகிய உன்னையே சரணமடைவது ஒன்றே என்னால் இப்போது இயலும்.

ஸ்லோகம் 16

यः स्रष्टारं निखिलजगतां निर्ममे पूर्वमीशः
तस्मै वेदानदित सकलान् यश्च साकं पुराणैः ।
तं त्वामादयं गुरुमहमसावात्मबुद्धिप्रकाशं
संसारार्तः शरणमधुना पार्वतीशं प्रपद्ये ॥ १६ ॥

ய.: ஸ்ரஷ்டாரம் நிகில ஜகதாம் நிர்மமே பூர்வமீச: தஸ்மை
வேதாநதித ஸகலான் யஸ்ச ஸாகம் புராணை: தம்
த்வாமாத்யம் குருமஹமஸா வாத்ம புத்தி ப்ரகாஸம்
ஸம்ஸாரார்த்த: ஸரணமதுனா பார்வதீசம் ப்ரபத்யே

கருத்துரை :-

எவர் ஸகல லோகங்களையும் படைத்த ப்ரஹ்மாவைப் படைத்து, அவருக்குப் புராணங்களுடன் கூடிய, பூர்வ வேதங்களையும் கற்பித்தாரோ? அவரே, என் மனத்தில் அறிவு ஒளியாய் விளங்குகின்றார்.

அத்தகைய அந்த ஆதிகுருவான பரமாத்மனை என்னுடைய சம்ஸார துக்கங்கள் நீங்கவேண்டி, இப்போது சரணமடைகிறேன்.

ஸ்லோகம் 17

ब्रह्मादीन् यः स्मरहर पशून्मोहपाशेन बद्ध्वा
सर्वानेकश्चिदचिदधिकः कारयित्वाऽऽत्मकृत्यम् ।
यश्चैतेषु स्वपदशरणान्विद्यया मोचयित्वा
सान्द्रानन्दं गमयति परं धाम तं त्वां प्रपद्ये ॥ १७॥

ப்ரஹ்மாதீன் யஸ் ஸ்மரஹர பசூன் மோஹபாசேன பத்த்வா
ஸர்வானேகஸ்சிதசிததிக: காரயித்வாத்மக்ருத்யம் |
யஸ்சைதேஷீ ஸ்வபதஸரணான் வித்யயா மோசயித்வா
ஸாந்த்ராநந்தம் கமயதி பரம் தாம தம் த்வாம் ப்ரபத்யே

கருத்துரை :-

சேதனா, சேதன மயமான இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு
நாயகனான நீ! இரண்டு கால்கள், நான்கு கால்கள் பசுக்களை
அஞ்ஞானக் கயிற்றால் கட்டி, அவர்களுக்குரிய காரியங்களைச்
செய்வித்து இந்த ஸம்ஸாரத்தை நடத்தி வருகிறாய்.

இந்த ஜீவன்களிடையே எவன் உம்மை உள்ளத்தால்
சரணமடைகின்றானோ? அவனுக்கு ஞானத்தை அளித்து
அவனது அறியாமைக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டு, பரிபூர்ணமான
உன்னுடைய நித்யானந்த மயமான பதவிக்கு அவனை
அழைத்துக் கொள்ளுகிறாய். அத்தகைய உன்னுடைய சரண
கமலங்களை இவன் சரணடைகின்றேன்.

ஸ்லோகம் 18

भक्ताभ्याणां कथमपि परैर्योऽचिकित्स्याममर्त्यैः
संसाराख्यां शमयति रुजं स्वात्मबोधौषधेन ।
तं सर्वाधीश्वर भवमहादीर्घतीव्रामयेन
क्लिष्टोऽहं त्वां वरद शरणं यामि संसारवैद्यम् ॥ १८ ॥

பக்தாக்ரீயாணாம் கதமபி பரைர் யோசிகித்ஸ்யாமமர்த்யை:
ஸம்ஸாராக்யாம் ஸமயதி ருஜம் ஸ்வாத்ம போதௌஷதேந |
தம் ஸர்வாதீஸ்வர பவமஹா தீர்க்க தீவ்ராமயேந
க்லிஷ்டோஹம் த்வாம் வரத சரணம் யாமி ஸம்ஸாரவைத்யம்

கருத்துரை :-

இந்த சம்ஸாரம் என்பது, பலபிறவிகளாகத் தொடருகின்ற ஒரு மிகப்பெரிய நோய். இந்த வியாதிக்கு வைத்தியம் பார்ப்பது என்பது, சாதாரண வைத்தியர்களால் முடியவே முடியாத காரியம்.

இந்தப் பிறப்பு - ஐறப்பு என்ற சம்ஸாரப் பிணிக்கு வைத்தியன் நீ ஒருவனே ஆவாய். இந்தப் பிறப்பு - ஐறப்பு என்னும் நோயால், அநேகப் பிறவிகளாக பீடிக்கப்பட்ட நான், உன்னைத் தவிர வேறு எங்கு சென்று வைத்தியம் பார்க்க முடியும்?

ஆகவே, உம்மிடம் பக்தி செய்தவர்களுக்கு இந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்காக ஆத்மஞானம் என்ற மருந்தைத் தந்து, பலப் பிறவிகளாகத் தீராமல் இருந்த, பிறப்பு - ஐறப்பு என்ற நோயைத் தீர்த்து விடுகிறாய்.

ஆகையால், நீயே எனக்குக் கதி. எனவே, என்னுடைய இந்த வியாதியை தீர்த்து வைக்க ஆத்மஞானம் என்ற மருந்தைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

ஸ்லோகம் 19

ध्यातो यत्नाद्विजितकरणैर्योगिभिर्यो विमुक्त्यै (विमृग्यः)
तेभ्यः प्राणोत्क्रमणसमये संनिधयात्मनैव ।
तद्व्याचष्टे भवभयहरं तारकं ब्रह्म देवः
तं सेवेऽहं गिरिश सततं ब्रह्मविद्यागुरुं त्वाम् ॥ १९॥

த்யாதோ யத்நாத் விஜிதகரணைர் யோகிபிர் யோ விமுத்த்யை
(விம்ருக்ய:) தேப்ய: ப்ராணோத்க்ரமண
ஸமயேஸந்நிதாயாத்மனைவ|
தத் வ்யாசஷ்டே பவபயஹரம் தாரகம் ப்ரஹ்ம் தேவ: தம்
ஸேவேஹம் கிரிஸ ஸததம் ப்ரஹ்மவித்யாகுரும் த்வாம்

கருத்துரை :-

இந்திரியங்கள் எனும் ஐம்பொறிகளை அடக்கி, அலைப்பாயும் மனதை ஆத்ம ஞானத்தினால் அடைந்த, ஆத்ம நிஷ்டையில் அப்படியே நிலைக்கச்செய்யும் அப்பியாஸத்தினால், பிராணனை விடும் சமயத்தில், பரமார்த்தனாகிய உன் பாதார விந்தத்தில் சேர்த்துக் கொள்கின்றாய்.

ஆத்ம நிஷ்டையில் வசப்பட்டு, எப்படி யோகிகளுடைய மரண காலத்தில் அவர்களை முக்தியை அடையவைக்கும் பொருட்டு, நீ தானாகவே முன் வந்து நின்று, அவர்களுக்கு அருளுகின்றனையோ? அவ்விதமே என் சரணாகதியையும் பொருட்படுத்தி என்னைக் காப்பாற்றுவீராக..

ஸ்லோகம் 20

दासोऽस्मीति त्वयि शिव मया नित्यसिद्धं निवेदयं
जानास्येतत् त्वमपि यदहं निर्गतिः संभ्रमामि ।
नास्त्येवान्यन्मम किमपि ते नाथ विज्ञापनीयं
कारुण्यान्मे शरणवरणं दीनवृत्तेर्गृहाण ॥ २०॥

தானோஸ்மீதி த்வயி சிவ மயா நித்ய ஸித்தம் நிவேத்யம்
ஜானாஸ் யேதத் த்வமபி ய தஹம் நிர்கதிஸ் ஸம்ப்ரமாமி |
நாஸ்த்யேவான்யத் மம கிமபி தே நாத விஜ்ஞாபநீயம்
காருண்யான்மே சரணவரணம் தீன வருத்தேர் க்ருஹாண

கருத்துரை :-

ஹே! பரமேஸ்வரா, நான் உன்னுடைய தாஸன். உன்னைத் தவிர, வேறு எந்த கதியும் எனக்கு இல்லை. நான் உன்னுடைய தாஸன் என்பது, உன்னால் உறுதி செய்யப்பட்ட வேண்டுமா?

அதை, நான் சொல்லாமலேயே நீ அறிந்த விஷயம்.

இரட்சிப்பவர்கள் யாருமின்றி, திக்கற்றவனாய் திரிந்துக் கொண்டிருந்த நிலையில், உன்னுடைய தாஸனாக என்னை நான் உம்மிடம் ஒப்படைத்த பின்பு, இன்னும் உமக்கு அதில் என்ன சந்தேகம் இருக்க முடியும்?

ஆகையினால், கருணையை முன்னிட்டு மிக்க பரிதாப நிலையிலிருக்கும் என்னுடைய சரணாகதியை சற்றே ஏற்றுக் கொள்வாயாக.

ஸ்லோகம் 21

ब्रह्मोपेन्द्रप्रभृतिभिरपि स्वेप्सितप्रार्थनाय
स्वामिन्नग्रे चिरमवसरस्तोषयद्भिः प्रतीक्ष्यः ।
द्रागेव त्वां यदिह शरणं प्रार्थये कीटकल्पः
तद्विश्वाधीश्वर तव कृपामेव विश्वस्य दीने ॥ २१ ॥

ப்ரஹ்மோபேந்த்ரப்ரப்ருதிபிரபி ஸ்வேப்ஸித ப்ரார்த்தனாய
ஸ்வாமின்னக்ரே சிரமவஸரஸ் தோஷயத்பி: ப்ரதீக்ஷ்ய: |
த்ராகேவ த்வாம் யதிஹ சரணம் ப்ரார்த்தயே கீடகல்ப:
தத் விச்வாதீச்வர தவ க்ருபாமேவ விச்வஸ்ய தீனே

கருத்துரை :-

ஓ ஸர்வேசா! பிரம்மா, விஷ்ணு முதலானவர்கள்கூட, தங்களது அபிலாசைகளை உம்மிடம் தெரிவிக்க வேண்டி, உம்மை ஸ்திது செய்து, நீண்ட காலமாக, உம்முடைய அருளுக்காகக் காத்திருக்கின்றார்கள். அவர்களே அப்படி இருக்கும்போது, அற்ப பிராணியாகிய நான் நினைத்த மாத்திரத்தில் உன்னை அழைத்து எனக்குச் சரணமளிக்கும்படி வேண்டுகின்றேனே!

இந்த உரிமை எனக்கு எப்படி வந்தது? என்றால், தன் குழந்தையின் துன்பத்தைக் கண்டு, சகிக்கமுடியாத தாயின் மனநிலைப்போல, நீ துன்பப்படுபர்களிடம் தாயைப்போல

தயையுடையவன் என்ற பெரியோர்களின் வார்த்தையை
நம்பியேயல்லாது வேறு எவ்விதமாகும்?

ஸ்லோகம் 22

कर्मज्ञानप्रचयमखिलं दुष्करं नाथ पश्यन्
पापासक्तं हृदयमपि चापारयन्सन्निरोद्धुम् ।
संसाराख्ये पुरहर महत्यन्धकूपे विषीदन्
हस्तालम्बप्रपतनमिदं प्राप्य ते निर्भयोस्मि ॥ २२ ॥

கர்மஜ்ஞான ப்ரசய மகிலம் துஷ்கரம் நாத பச்யதந்
பாபாஸக்தம் ஹ்ருதயமபி சாபாரயன் ஸந்நிரோத்தும் |
ஸம்ஸாராக்யே புரஹர மஹத்யந்த கூபே விஷீதன்
ஹஸ்தாலம்ப ப்ரபதனமிதம் ப்ராப்ய தே நிர்ப்பயோஸ்மி

கருத்துரை :-

கர்மாவைச் செய்து, மனத்தூய்மை அடைவதும், ஆத்ம
ஞான விசயங்களைக் காதுகளால் கேட்பதின் மூலம்,
ஞானத்தைச் சம்பாதிப்பதும், அவர்களது தீவிர
சிரத்தையினாலும், விடா முயற்சியினாலும், காலக்கிரமத்தில்
சாதிக்க வேண்டியவைகள் ஆகும்.

ஆனால், பூர்வ துர்வாசனைகளினால், எப்போதும் பரப்பரப்பாக பலக்காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னுடைய மனத்தை, ஆக்கப்பூர்வமான விசயங்களில் ஈடுபடுத்துவது என்பது இயலாத காரியமாகவே இருக்கின்றது.

இருப்பினும், சம்ஸாரமாகிற பாழுங் கிணற்றில் விழுந்து, பரிதவிக்கும் இவனைக் கரையேற்ற, உமது திருக்கரங்கள் எனக்குக் கிடைத்திருப்பதால், இனி எனக்கு பயமில்லை.

ஸ்லோகம் 23

त्वामेवैकं हतजनिपथे पान्थमस्मिन्प्रपञ्चे
मत्वा जन्मप्रचयजलधेः बिभ्यतः पारशून्यात् ।
यत्ते धन्याः सुरवर मुखं दक्षिणं संश्रयन्ति
क्लिष्टं घोरे चिरमिह भवे तेन मां पाहि नित्यम् ॥ २३ ॥

த்வாமேவைகம் ஹதஜனிபதே பாந்தமஸ்மின் ப்ரபஞ்சே
மத்வா ஜன்ம ப்ரசய ஜலதே: பிப்யத: பாரசூன்யாத் |
யத்தே தன்யா: ஸீரவர முகம் தக்ஷிணம் ஸம்ச்ரயந்தி
க்லிஷ்டம் கோரே சிரமிஹ பவே தேன மாம் பாஹி நித்யம்

கருத்துரை :-

பிறப்பு - இறப்பு என்ற சம்ஸார சக்கரத்தில் சுழன்றுக் கொண்டு, முடிவற்ற பாதையில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் என்னைப் போன்றவர்கள் தக்க அடைக்கலமாக உம்மையே துணையாகக் கொள்கிறார்கள்.

பிறவிக் கடலினின்று கரையேற நிச்சயித்த பலரும் பகவானின் பஞ்ச முகங்களில் ஒன்றான தென்னோக்கியதான அகோர முகத்தை சரணமடைந்து முக்தி யடைகிறார்கள்.

(தீக்ஷிதர் அவர்கள் பரத்வாஜ கோத்தரத்தில் பிறந்தவர். ஆதலால், தன் குலத்திற்கு முதல்வரான பரத்வாஜ முனிவரின் வரலாற்றைத் தெரிந்துக் கொண்டு, அதைத் தானும் பின்பற்ற நினைக்கிறார். பரத்வாஜ முனிவர் ஐந்து முகமுடைய பரமேச்வரனின் அகோர முகத்தின் மூலம் சிவதீக்ஷை பெற்றார் என்பது கருத்து. பரத்வாஜ் முனிவரைக் கரையேற்றிய அகோர முகத்தால் தன்னையும் கரையேற்றுவாயாக என்று இங்கு பிரார்த்திக்கிறார்.)

ஸ்லோகம் 24

एकोऽसि त्वं शिव जनिमतामीश्वरो बन्धमुक्त्योः
क्लेशाङ्गारावलिषु लुठतः का गतिस्त्वां विना मे ।
तस्मादस्मिन्नह पशुपते घोरजन्मप्रवाहे
खिन्नं दैन्याकरमतिभयं मां भजस्व प्रपन्नम् ॥ २४ ॥

ஏகோஸி த்வம் சிவ ஜனிமதாமீச்வரோ பந்த முக்த்யோ:
க்லேசாங்காராவலிஷீ லுடத: கா கதிஸ்த்வாம் விநா மே |
தஸ்மா தஸ்மிந்நிஹ பசுபதே கோர ஜன்மப்ரவாஹே
கின்னம் தைன்யாகரமதிபயம் மாம் பஜஸ்வ ப்ரபன்னம்

கருத்துரை :-

பசுக்கள் என்று சொல்லப்படும் ஜீவர்களை மாயா பந்தத்தால் கட்டிவைப்பவனும், அதனின்று அவிழ்த்து விடுபவனும் பசுபதி என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்த பசுக்களுக்கெல்லாம் பதியாகிய பரமன் நீயே. ஆதலால், உம்மைத் தவிர வேறு யாரை? நான் அடைக்கலம் புக விரும்புவேன்.

இந்த வாழ்க்கைத் துன்பங்களில், நெருப்புத் தணலில் விழுந்து விட்டவன் போல, வேதனையால் தூடி, தூடிக்கும், பயத்தில் உள்ள என்னை, இந்தப் பிறவித் தொடரிலிருந்து

விடுவிக்கும் பொருட்டு, கருணை கூர்ந்து உடனே ஓடிவந்து
ரகசிக்க வேண்டும்.

ஸ்லோகம் 25

यो देवानां प्रथममशुभद्रावको भक्तिभाजां
पूर्व विश्वाधिक शतधृतिं जायमानं महर्षिः ।
दृष्ट्यापश्यत्सकलजगतीसृष्टिसामर्थ्यदात्र्या
स त्वं ग्रन्थिप्रविलयकृते विद्यया योजयास्मान् ॥ २५ ॥

யோ தேவானாம் ப்ரதமமசுப த்ராவகோ பக்திபாஜாம் பூர்வம்
விச்வாதிக சதத்ருதிம் ஜாயமானம் மஹர்ஷி: | த்ருஷ்ட்யாபச்யத்
ஸகலஜகதீ ஸ்ருஷ்டி ஸாமர்த்த்ய தாத்ர்யா ஸ த்வம் க்ரந்தி
ப்ரவிலயக்ருதே வித்யயா யோஜயாஸ்மான்

கருத்துரை :-

கோடைக்காலத்தில் மண்ணில் விளையாடும் துஷ்டக்
குழந்தையை தாயார் அடித்துப் பாலூட்டி கட்டிலில் தூங்க
வைப்பது போல, சம்ஸார துக்கத்தினால் துவண்டுபோன
ஜீவர்களைத் தண்டித்து, அவர்களுடைய வினைப்பயனை
அனுபவிக்கச் செய்து களைப்பாறச் செய்வதற்காக தாயினும்

நூறு மடங்கு அன்பு கொண்ட ஈஸ்வரன் ருத்ரரூபியாகி
அழித்தல் காரியத்தைச் செய்கிறார்.

பிறகு, சிறிது காலம் கழித்து, மறுபடியும், மனதை எழுப்பி
போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்கிறார்.

ஆதலால், சிருஷ்டிக்கு காரணமான சிருஷ்டி கர்த்தா
என்ற பிரம்மதேவனை அருளோடு நோக்குகிறார். இதுவே,
சக்ஷுஷ (கண்) தீக்ஷயாகும்.

சத்குரு திருஷ்டியினால், தன்னிடமுள்ள ஞானத்தை
சிஷ்யனிடம் தோற்றுவிப்பது சக்ஷுஷ தீக்ஷ எனப்படும்.

இதனால், பிரம்மதேவனுக்கு ஸகல உலகங்களையும்
படைக்கும் திறமையுண்டாகிறது. இவ்விதமுள்ள ஈசன் எனக்கு
ப்ரம்ம, விஷ்ணு, ருத்ர என்ற மும்மூர்த்திகளினால்
உண்டாக்குகின்ற பிறப்பு, காத்தல், இறப்பினால் உண்டாகின்ற
பந்தங்களின் கட்டுக்களை நீக்குவதற்காக, நான் சிவஞானம்
பெறும்படி கருணை செய்ய வேண்டும்.

ஸ்லோகம் 26

यद्याकाशं शुभद मनुजाश्चर्मवद्वेष्टयेयुः
दुःखस्यान्तं तदपि पुरुषस्त्वामविजाय नैति ।
विज्ञानं च त्वयि शिव ऋते त्वत्प्रसादान्न लभ्यं
तद्दुःखार्तः कमिह शरणं यामि देवं त्वदन्यम् ॥ २६॥

யத்யாகாசம் சுபத மனுஜாஸ்சர்மவத் வேஷ்டயேயு:
து:கஸ்யாந்தம் ததபி புருஷஸ் த்வாமவிஜ்ஞாய நைதி |
விஜ்ஞானம் ச த்வயி சிவ ருதே த்வத் ப்ரஸாதாந்த லப்யம்
தத்துக்கார்த்த: கமிஹ சரணம் யாமி தேவ த்வதன்யம்

கருத்துரை :-

வானத்தைப் பாய்போல் சுருட்டுவது என்பது, முற்றிலும் முடியாத காரியம். இருப்பினும் இன்றைய இந்த நவீன விக்ஞானத்தின் மூலம் இந்த மனிதர்கள் அதையும் சாதித்து விட்டாலும் விடலாம். ஆனால், உள்ளத்தில் உம்மையறியாமல் துக்கத்தை மட்டும் கடக்க முடியாது. உம்மையறிவது என்பதோ உம் கருணையினால் அல்லாது கிடைக்கக் கூடியதல்ல.

ஆதலால் துக்கத்தைக் கடக்க விரும்பும் நான் உம்மைச் சரணமடைவதைத் தவிர, வேறு வகையறியேன். ஆதலால் உம்மருளைப்பெற உம்மையே சரணமடைகிறேன். வேறு யாரைச் சரணமடைய முடியும்?

ஸ்லோகம் 27

किं गूढार्थैरकृतकवचोगुम्फनैः किं पुराणैः
तन्त्राद्यैर्वा पुरुषमतिभिर्दुर्निरूप्यैकमत्यैः ।
किं वा शास्त्रैरफलकलहोलासमात्रप्रधानैः
विद्या विद्येश्वर कृतधियां केवलं त्वत्प्रसादात् ॥ २७ ॥

கிம் கூடார்த்தை: அக்ருதகவசோ கும்பநை: கிம் புராணை:
தந்த்ராத்யைர்வா புருஷமதிபி: துர்நிரூப்யைகமத்யை: |
கிம்வா சாஸ்த்ரைரபல கலஹோல்லாஸ மாத்ர ப்ரதாணை:
வித்யா வித்யேசுவர க்ருததியாம் கேவலம் த்வத்ப்ரஸாதாத்

கருத்துரை :-

உலகத்தில் சுருதி, ஸ்ம்ருதி, புராணம், தாந்த்ரிகம், சமய நூல்கள், கலைகள், என சாஸ்திரங்கள் பலவிதமான வித்யைகள் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

இந்த வித்யைகளைக் கற்றுணர்ந்து மனிதன் யாதொருவித பலனையும் அடைய முடிவதில்லை.

ஸ்ருதிகள் என்ற வேதங்களின் தாத்த்ரயத்தைக் கண்டுபிடிப்பதே பெரும்பாலானவர்களுக்கு சாத்யமில்லாமல் இருக்கின்றது.

மறைகள் அந்த மறைப் பொருளை பலப புராணங்கள்,, சமய நூல்கள், யோகம், என எல்லாவற்றிலும் மறைத்து வைத்திருக்கின்றது.

அதனால், அந்த மறை பொருளை அறிய முடியாமல், பலரும், புராணங்கள், மத சாஸ்திர நூல்கள், மற்றும் பல புதிய மார்க்கங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டு, அவர்களது ஞானமே வாதி, பிரதிவாதி, சாக்ஷி என்ற ரீதியில் ஒன்றை ஒன்று பிரச்சனைகளை உண்டாக்கிக் கொண்டுள்ளன.

உண்மையான அத்வைத ஞானம் உன் அருளால் ஏற்பட வேண்டுமே யொழிய, வேறு வழியில்லை.

ஆகவே, சர்வ வித்யைகளுக்கும் ஈஸனாகிய நீயே அந்த ஆத்ம ஞானத்தை அளிப்பவன்.

ஸ்லோகம் 28

पापिष्टोऽहं विषयचपलः सन्ततद्रोहशाली
कार्पण्यैकस्थिरनिवसतिः पुण्यगन्धानभिज्ञः ।
यद्यप्येवं तदपि शरणं त्वत्पदाब्जं प्रपन्नं
नैनं दीनं स्मरहर तवोपेक्षितुं नाथ युक्तम् ॥ २८ ॥

பாபிஷ்டோஹம் விஷயசபல: ஸந்ததத்ரோஹசாலீ
கார்பணயைக ஸ்திரநிவஸதி: புண்யகந்தாநபிஜ்ஞ: |
யத்யப்யேவம் ததபி சரணம் த்வத்பதாப்ஜம் ப்ரபன்னம்
நைநம் தீனம் ஸ்மரஹர தவோபேக்ஷிதும் நாத யுக்தம்

கருத்துரை :-

ஒருவன் எவ்வளவு குற்றமுள்ளவனாக இருந்தாலும், சரணமடைந்தவனை ரக்ஷிப்பது ஈசனின் இயல்பு. ஆகையால், ஒருவன் தன்னிடத்தில் பாவங்களைச் செய்வதில் தீவிரமான எண்ணமும், புண்ணிய காரியங்களைச் செய்யாத சபாவமும் இருந்தாலும், தன்னுடைய தேகத்தையே ஆத்மா என்று நம்பியதினால், ஈஸ்வரனின் உபதேசம், வேத மொழிகள், ஆசார்ய வாக்கியங்கள் போன்றவைகளை அலட்சியம் செய்த துரோகியாக இருந்தாலும், அவன் தன்னுடைய சம்ஸார வாழ்க்கையில், தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டி, பற்பல அற்ப காரியங்களில் ஈடுபட்டு, மிகவும் கீழ்ப்பட்ட நிலையில் இருந்தாலும், உம்மை சரணடையும் என்னை காப்பாற்றியே ஆகவேண்டுமென வற்புறுத்துகிறார்.

ஸ்லோகம் 29

आलोच्यैवं यदि मयि भवान् नाथ दोषाननन्तान्
अस्मत्पादाश्रयणपदवीं नार्हतीति क्षिपेन्माम् ।
अद्यैवेमं शरणविरहाद्विद्धि भीत्यैव नष्टं
ग्रामो गृहणात्यहिततनयं किं नु मात्रा निरस्तम् ॥ २९ ॥

ஆலோச்யைவம் யதி மயி பவான் நாத தோஷாநநன்தான்
அஸ்மத்பாதாசர்யணபதவீம் நார்ஹதீதி க்ஷிபேன்மாம் |
அத்யைவேமம் சரணவிரஹாத் வித்தி பீத்யைவ நஷ்டம்
க்ராமோ க்ருஹ்ணாத்யஹிததனயம் கின்னு மாத்ரா நிரஸ்தம்

கருத்துரை :-

என் குற்றங்களைக் கண்டு, இவன் நம்மிடம் சரணடைய தகுதியற்றவன் என்று, என்னை நீ உதைத்துத் தள்ளி விடுவாயானால், வேறு வகை தெரியாமல் இந்த கூடிணமே நான் பயத்தினால் பரிதவித்துப் போய் விடுவேன்.

தாய் வேண்டாமென்று தள்ளிய துஷ்டப்பிள்ளையை உலகத்தில் யார்தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்?

ஸ்லோகம் 30

क्षन्तव्यं वा निखिलमपि मे भूतभावि व्यलीकं
दुर्व्यापारप्रवणमथवा शिक्षणीयं मनो मे ।
न त्वेवात्त्या निरतिशयया त्वत्पदाब्जं प्रपन्नं
त्वद्विन्यस्ताखिलभरममुं युक्तमीश प्रहातुम् ॥ ३० ॥

க்ஷந்தவ்யம் வா நிகிலமபி மே பூதபாவி வ்யலீகம்
துர்வ்யாபார ப்ரவணமதவா சிக்ஷணீயம் மனோ மே |
ந த்வேவார்த்யா நிரதிசயயா த்வத் பதாப்ஜம் ப்ரபன்னம்
த்வத் வின்யஸ்தாகில பரமமும் யுக்தமீச ப்ரஹாதும்

கருத்துரை :-

என்னை குற்றமுள்ளவனென்று தள்ளுவது உமக்கு அழகல்ல. என் குற்றங்களை மன்னித்தாவது அல்லது என் குற்றங்களுக்கேற்ற தண்டனையை விதித்தாவது என்னை உன் கிருபைக்குத் தகுந்தவனாகச் செய்து அங்கீகரிக்கத்தான் வேண்டும்.

மிக்க வருந்தி, நீயே கதியென்று உன் காலடியில் விழுந்து, உன்னிடமே ஸகல பாரத்தையும் ஒப்படைத்த ஒரு ஏழையை நிராகரிப்பது உன் பெருமைக்கு இழுக்கன்றோ?

என்னுடைய பாரத்தை ஈஸ்வரனாகிய உம்மிடம் ஒப்படைப்பது, எதற்காக எனில், என்னிடம் உள்ள “நூள்”

என்ற அஹங்கார அபிமானத்தை விட்டு, செய்பவன், செய்வீப்பவன் எல்லாம் அந்தர்யாமியான நீயே என்று நம்பி எல்லாப் பொறுப்புகளையும் உன்னிடமே சுமத்துகின்றேன்.

ஸ்லோகம் 31

सर्वजस्त्वं निरवधिकृपासागरः पूर्णशक्तिः
कस्मादेनं न गणयसि मामापदब्धौ निमग्नम् ।
एकं पापात्मकमपि रुजा सर्वतोऽत्यन्तदीनं
जन्तुं यद्युद्धरसि शिव कस्तावतातिप्रसङ्गः ॥ ३१ ॥

ஸர்வஜ்ஞஸ்த்வம் நிருபதி க்ருபாஸாகர: பூர்ணசக்தி:
கஸ்மாதேனம் ந கணயஸி மாமாபதப்தௌ நிமக்நம் |
ஏகம் பாபாத்மகமபி ருஜா ஸர்வதோத்யந்த தீனம்
ஜந்தும் யத்யுத்தரஸி சிவ கஸ்தாவதாதி ப்ரஸங்க:

கருத்துரை :-

ஆபத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் என்னை பரிபூர்ண சக்தியுடைய நீ ரகூகிக்காமல் இருக்கலாமா?

நீ சர்வேச்வரனாதலால், வேறு ஒருவரின் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் என்னை காப்பாற்றவேண்டும் என்பது உனக்கு இல்லை.

நீ சர்வக்ஞனாதலால், என்னுடைய கஷ்ட தசையை உம்மால் அறியாமல் இருக்கவும் முடியாது.

நீ கருணைக் கடலாதலால் என்பால் இரங்கக் கூடாதவனில்லை. நான் பாவி என்றாலும், பலவிதத்திலும் பொறுக்க முடியாத துன்பங்களை அநுபவித்து, மிக்க பரிதாப நிலையை அடைந்திருக்கும், என்னைக் காப்பாற்றி விட்டால் உனக்கு என்ன குடியா மூழ்கிப் போய்விடும்?. இதைச்சற்று ஆலோசித்துப் பார்.

ஸ்லோகம் 32

अत्यन्तार्तिव्यथितमगतिं देव मामुद्धरेति
क्षुण्णो मार्गस्तव शिव पुरा केन वाऽनाथनाथ ।
कामालम्बे बत तदधिकं प्रार्थनारीतिमन्यां
त्रायस्वैनं सपदि कृपया वस्तुतत्त्वं विचिन्त्य ॥ ३२॥

அத்யந்தார்தி வ்யதிதமகதிம் தேவ மாமுத்தரேதி
க்ஷணணோ மார்க்கஸ்தவ சிவ புரா கேன வா நாதநாத |
காமாலம்பே பத தததிகாம் ப்ரார்த்தனா ரீ திமன்யாம்
த்ராயஸ்வைநம் ஸபதி க்ருபயா வஸ்துதத்வம் விசிந்த்ய

கருத்துரை :-

ஹே ஈஸ்வரா! நான் கணக்கிட முடியாத வேதனைகளினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் கதியில்லை.

என்னை இந்த துக்கக் கடலிலிருந்து கரையேற்றிவிடு என்றவாறு உம்மிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளும் ரீதியானது எந்தப் புண்ணியவானால் தொடங்கப்பட்டதோ? அதுவே, அநாதிகாலமாய் அநாதைகளுக்கு பிரார்த்தனா ரீதியாக வழங்கி வருகிறது.

ஆதலால், நானும் அவ்வழியையே பின்பற்றி எனது துக்கங்களை உம்மிடம் தெரிவித்துக்கொண்டு உம்மை ரக்ஷகன் என்று சரணமடைகிறேன்.

இந்த பழமையான வேண்டுகலை விடுத்து, வேறு எந்த வகையிலே புதுமையாக நான் உம்மிடம் பிரார்த்தனை செய்துக் கொள்ள முடியும்?

ஆகவே, என்னுடைய இந்த நிலையை உணர்ந்து, என்னை நீ உடனே தயவுடன் காப்பாற்ற முன்வர வேண்டும். மேலும், ஈஸ்வரா! 'நான்' அநாதை, பாவி, துன்பப்படுபவன்.

எனக்கு உன்னைத் தவிர வேறு கதியே கிடையாது. நீ தான் என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும். இப்படித்தானே ஒவ்வொருவரும் உம்மை வேண்டுகிறார்கள். அப்படியேதான் நானும் உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு ஜீவன் ஈஸனிடம் தன் பரிதாபத்தையும், பிரார்த்தனையையும் தெரிவித்துக்கொள்ள இதைவிட வேறு வழியே கிடையாது. ஆகவே, அநாதிகாலமாய் சரணமடைந்த பக்தர்களை ரக்ஷித்ததுப் போல, நீ என்னையும் ரக்ஷிப்பாயாக.

ஸ்லோகம் 33

एतावन्तं भ्रमणनिचयं प्रापितोऽयं वराकः
श्रान्तः स्वामिन्नगतिरधुना मोचनीयस्त्वयाहम् ।
कृत्याकृत्यव्यपगतमतिर्दीनशाखामृगोऽयं
संताड्यैनं दशनविवृतिं पश्यतस्ते फलं किम् ॥ ३३ ॥

ஏதாவந்தம் ப்ரமண நிசயம் ப்ராபிதோயம் வராக:
ச்ராந்தஸ் ஸ்வாமின்ன கதிரதுனா மோசநீயஸ்த்வயாஹம் |
க்ருத்யாக்ருத்யவ்யபகத மதிர் தீனசாகாம்ருகோயம்
ஸந்தாட்யைநம் தசன விவ்ருதிம் பச்யதஸ்தே பலம் கிம்

கருத்துரை :-

ஒரு குரங்காட்டி தன்னால் பழக்கப்படுத்தப்பட்ட குரங்கை, பல ஊர்களில் உள்ள வீடுகள் தோறும் கொண்டு போய், ஆங்காங்கு அதைப் பற்பல விதமாய் ஆட்டிவைக்கிறான்.

அவ்விதம் அலைந்து திரிந்து வேதனையடைந்த அக்குரங்கு தன் களைப்பின் மிகுதியைப் பொறுக்க மாட்டாமல், மிகவும் பரிதாபமாகப் பல்லையிளிக்கிறது.

அவ்விதம், அது பல்லை இளிப்பது, இனி என்னை விட்டு விடமாட்டாயா? என்பது போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

அதுப்போல, நிலைக்கொள்ளாத சஞ்சல ஸ்வபாவமுள்ள மனம், அறியாமையினால் அந்தக் குரங்கிற்குச் சமமாக இருக்கின்றது.

இவன் இதுவரை கோடிக்கணக்கான கர்ப்பவாசத்தை அடைந்துள்ளான். காலனின் தண்டத்தாலடிக்கப்பட்டுப் பல்லை இளிக்கிறான். மேலும் பிறவிகள் தோறும், தனது பிறப்பின் நன்மையை அறிந்துக் கொள்ளாமல், பலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செய்து இடைவிடாது வேதனைகளை அனுபவிக்கிறான்.

இப்படி, இந்த மனக் குரங்கை ஆட்டிவைப்பதில், அந்த அறிவாகிய ஈஸனுக்கு யாது பயன்?

குரங்காட்டிப் போல, அவர் பிச்சை எடுத்து ஜீவனம் செய்பவரா? அல்லது குறும்புள்ள பையனைப் போல குரங்கைத் துன்புறுத்தி வேடிக்கை பார்ப்பவரா?

இந்தக் மனம் எனும் குரங்கு படும் அவஸ்தையையும் அது மிகப் பரிதாபமாய்ப் பல் இளிப்பதையும் பார்த்து, அதன் மீது கருணை உண்டாகி, அந்த ஸர்வேஸ்வரன் அதன் கட்டை அவிழ்த்து விடக் கூடாதா?

ஸ்லோகம் 34

माता तातः सुत इति समाबध्य मां मोहपाशै-
रापात्यैवं भवजलनिधौ हा किमीश त्वयाऽऽप्तम् ।
एतावन्तं समयमियतीमार्तिमापादितेऽस्मिन्
कल्याणी ते किमिति न कृपा कापि मे भाग्यरेखा ॥ ३४ ॥

மாதா தா தஸ் ஸீத இதி ஸமாபத்ய மாம் மோஹபாசை:
ஆபாத்யைவம் பவஜலநிதௌ ஹா கிமீச த்வயாப்தம் |
ஏதாவந்தம் ஸமயமியதீ மார்த்தி மாபாதிதே ஸ்மின்
கல்யாணீ தே கிமி தி ந க்ருபா காபி மே பாக்யரேகா

கருத்துரை :-

ஹே ஈச்வரா! தாய், தகப்பன், பிள்ளை, பெண்டிர்
என்றவாறு, பற்பல பந்த, பாசங்களால் என்னைப் பிணைத்து
வைத்து, இந்த சம்ஸாரம் என்ற சுமுத்திரத்தில் இப்படித்
தள்ளியிருக்கிறாயே? இதனால், உமக்கு என்ன லாபம்?

என்னை இத்தனை நாள் கஷ்டப்படுத்தியது போதாதா?

இனியாவது எனக்கு நல்ல காலம் பிறந்து உமக்கு
என்னிடம் தயவு உண்டாகாதா?

உமது கிருபை எனது பாக்யம்.

ஸ்லோகம் 35

भुङ्क्षे गुप्तं बत सुखनिधिं तात साधारणं त्वं
भिक्षावृत्तिं परमभिनयन्मायया मां विभज्य ।
मर्यादायाः सकलजगतां नायकः स्थापकस्त्वं
युक्तं किं तद्वद विभजनं योजयस्वात्मना माम् ॥ ३५॥

புங்கேஷ் குப்தம் பத ஸீகநிதிம் தாத ஸாதாரணம் த்வம்
பிக்ஷாவ்ருத்திம் பரமபிநயன் மாயயா மாம் விபஜ்ய |
மர்யாதாயாஸ் ஸகல ஜகதாம் நாயகஸ் ஸ்தாபகஸ்த்வம்
யுக்தம் கிம் தத் வத விபஜனம் யோஜயஸ்வாத்மனா மாம்

கருத்துரை :-

தகப்பனாயிருக்கும் நீ!, பிள்ளையாகிய எனக்கும் பொதுவான ஆத்ம சுகம் என்ற ஐஸ்வரியத்தை தராமல், என்னை வஞ்சனை செய்து, அதிலிருந்து விலக்கிவிட்டு, நீயும் ஏதோ பிச்சை எடுத்து ஜீவிப்பவன் போல, பாசாங்கு செய்துக் கொண்டு, தனிமையில் அந்த ஐஸ்வரியத்தை நீ மட்டுமே அநுபவிக்கிறாயே.

இது, எப்படி நியாயமாகும்?

உலகத்தவர்களுக்கு உண்மை நியதிகளை விளக்கும் வேதங்களையும், தர்மசாஸ்திரங்களையும் ஏற்படுத்திய நீயே இவ்விதம் அக்கிரமம் செய்தால், நான் யாரிடம் சென்று முறையிடுவது?

உனக்கு மேல் ஒரு அதிகாரி இருந்தாலும் அவரிடம் சென்று நான் முறையிடலாம். ஆனால், நீயே யாவர்க்கும் மேலான பிரபுவாதலால், எனக்கு உன்னைத் தவிர முறையிடுவதற்கு வேறு புகலிடமும் கிடையாது.

மாயை என்பது அவித்யை.

அதுதான் ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவினின்று விலகி யிருப்பதற்குக் காரணம் எனும்போது, என்னுடைய அறியாமைகளை அகற்றுவதும் உம்முடைய பொறுப்பு.

(பரமன் எப்படி, எப்போதும் நித்ய சுக நிலையில், நிலைத்திருக்கும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளானோ? அப்படியே, இந்த ஜீவனும் நித்ய சுகத்தை அடையக்கூடிய பாக்கியம் உள்ளது.

ஆனால், அறியாமை என்ற மாயையினால், ஜீவன் அந்த சுகாநுபவத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டு பல வேதனைகளை அநுபவிக்கின்றான் என்ற வேதாந்த தத்துவத்தைக் கொண்டு, ஒரு லௌகிக உதாகரணத்தை உட்கருத்தாக வைத்துப் பேசுகிறார்.)

ஸ்லோகம் 36

न त्वा जन्मप्रलयजलधैरुद्धरामीति चेद्धीः
आस्तां तन्मे भवतु च जनिर्यत्र कुत्रापि जातौ ।
त्वद्भक्तानामनितरसुखैः पादधूलीकिशोरैः
आरब्धं मे भवतु भगवन् भावि सर्व शरीरम् ॥ ३६ ॥

நத்வா ஜன்மப்ரலய ஜலதே ருத்தராமீதி சேத்தீ:
ஆஸ்தாம் தன்மே பவது ச ஜனிர்யத்ர குத்ராபி ஜாதௌ |
த்வத்பக்தானாமனிதரஸுகை: பாததூளீ கிசோரை:
ஆரப்தம் மே பவது பகவன் பாவி ஸர்வம் சரீரம்

கருத்துரை :-

எவ்விதத்திலும் என்னை இந்த பிறப்பு - ஐறப்பு என்ற சம்ஸார சாகரத்தில் இருந்து, விடுவிக்க முடியாது, என்பது உம்முடைய தீர்மானமாகில், சரி! இனியாவது எனக்கு அளிக்கப்படும் இந்த மனம் மற்றும் உடலானது, உம்முடைய பக்தர்களின் கால் பட்ட தூசிகளால் உள்ள இடத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் உம்மைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஏனெனில், அப்பொழுதாவது, எனக்கு உம்மிடம் இடை விடாத சஞ்சலமற்ற பக்தி உண்டாக வாய்ப்பாக அமையும்.

அத்தகைய ஜீவன் முக்தர்களாகிய பெரியோர்களின் பாத தூசிகள் பட்ட இடம், இந்த மனித உடலுடன் எப்படி சம்பந்தப்படும் என்றால்? உனக்குத் தெரியாது ஒன்றுமில்லை.

அதாவது, நாம் உண்ணும் உணவுகள் எல்லாமே, இந்த மண்ணிலிருந்து பெறப்படுவதால், எனது, தாய் தந்தை உண்ட அத்தகைய மகான்களின் பாத தூசிகள் பட்ட மண்ணில் விளைந்த உணவின் மூலம், நானும் உண்டாகி, ஒரு உடலுடன் இந்த உலகில் உண்மையை உணர ஒரு சந்தர்பமாகவாவது, அது அமையட்டும்.

ஸ்லோகம் 37

कीटा नागास्तरव इति वा किं न सन्ति स्थलेषु
त्वत्पादाम्भोरुहपरिमलोद्वाहिमन्दानिलेषु ।
तेष्वेकं वा सृज पुनरिमं नाथ दीनार्त्तिहारिन्
आतोषान्मां मृड भवमहाङ्गारनद्यां लुठन्तम् ॥ ३७ ॥

கீடா நாகாஸ்தரவ இதி வா கிம் நஸந்தி ஸ்தலேஷு
த்வத் பாதாம் போருஹ பரிமளோத்வாஹி மந்தானிலேஷு |
தேஷ்வேகம் வா ஸ்ருஜ புனரிமம் நாத தீனார்த்தி ஹாரின்
ஆதோஷான் மாம் ம்ருட பவமஹாங்காரந்த்யாம் லுடந்தம்

கருத்துரை :-

மனித பிறப்புதான் வேண்டுமென்று நான் உம்மிடம் கேட்கவில்லை. புழு, பூச்சி, பாம்பு, மரம் என்றவாறு எவ்வளவோ ஜீவராசிகள் இருக்கின்றனவே! அவற்றில் ஒன்றாய் என்னைப் படைத்தாலும் பரவயில்லை.

ஆனால், அப்பிரதேசத்தில் நான் சஞ்சரிக்குமிடம், உம்முடைய உண்மைத் தன்மையை உணர்ந்துக் கொண்ட உத்தம ஞானிகளின் (ஜீவன் முக்தர்களின்) பாத தூசிகள் பட்ட இடமாகவாவது இருந்தால் போதும்.

இந்த ஜனன, மரணமென்னும், நெருப்பு நதியில் கிடந்து புரளும் எனக்கு, உம் சரணகமலத்தின் மணங்கமழும் ஜில்லென்ற மந்த மாருதம் ஆறுதலை அளிக்கட்டும்.

அவ்விதம் நீ கிருபை செய்வாயானால், எவ்வளவு காலம் இந்த சம்ஸாரத்தில் என்னைத் தள்ளிக் கொண்டிருந்தாலும் எனக்கு எந்தவிதமான ஆசுஷுபணையும் இல்லை.

வேதனைப்படுபவர்களின் வேதனையை நீக்கும் கருணாநிதியான நீ, இந்த வரம் எனக்கு கொடுக்க மறுப்பாயா?

ஸ்லோகம் 38

काले कण्ठस्फुरदसुकलालेशसत्तावलोक-
व्यागोदग्रव्यसनिसकलस्निग्धरुद्धोपकण्ठे ।
अन्तस्तोदैरवधिरहितामार्तिमापद्यमानो-
ऽप्यङ्घ्रिद्वन्द्वे तव निविशतामन्तरात्मन् ममात्मा ॥ ३८ ॥

காலே கண்டஸ்புரதஸீகலா வேச ஸத்தாவலோக
வ்யக்ரோதக்ரவ்யஸந ருதித ஸ்னிக்த ருத்தோபகண்டே |
அந்தஸ்தோதை ரவதி ரஹிதா மார்த்தி மாபாத்யமானேபி
அங்க்ரி த்வந்த்வே தவ நிவிசதாம் அந்தராத்த்மன் மமாத்மா

கருத்துரை :-

கடைசி காலத்தில், வைத்தியர்கள் என்னை கைவிட்ட
பிறகு, சொந்தபந்தங்களும், நண்பர்களும் மெல்ல, மெல்ல
குறைந்துவரும் சுவாசத்தை மூக்கின் மீது விரலை வைத்து
பரிசோதித்துக் கொண்டு, மூச்சு, நின்று விட்டதா? அல்லது
இன்னும் இருக்கின்றதா? என, எனக்கு மிகவும் அருகில்
நெருக்கமாய்க் கூடிக்கொண்டும், என்னுடைய இறப்பைக்
கண்டு துக்கம் மிகுந்து, அவர்கள் அனைவரும் ஒலமிடும் அந்த
சமயத்தில், இந்த உயிர் வெளிச் செல்லுவதால் உண்டாகும்
வேதனை, உடலினுள் பலவாறு பெருகி, பொறுக்க முடியாதபடி
வலியினால், நான் துன்பப்படவும் கூடும்.

அந்தக் கடைசிக் காலத்தில் கூட, எனது அந்தக்கரணம்
உமது திருவடிகளில் லயமடைய வேண்டும்.

ஸ்லோகம் 39

அந்தர்வாஸ்பாகுலிதநயநானந்தரங்மானபश्यन्
அக்ரே ஘ோஷம் ருதிரபஹுலம் காதராமாஸ்ருஷ்வந் ।
அத்யுக்ரான்திஸ்ரமமகணயந் அந்தகாலே கபர்திந்
அங்஘ிரிதவந்ந்வே தவ நிவிஸதாமந்தராத்மந் மமாத்மா ॥ 39 ॥

அந்தர் பாஷ்பாகுலித நயனானந்த ரங்கா நபச்யன்
அக்ரே கோஷம் ருதித பஹீளம் காதராணாமஸ்ருஷ்வன் |
அத்யுத் க்ராந்தி ச்ரமமகணயன் அந்தகாலே கபர்தின்
அங்க்ரி த்வந்த்வே தவ நிவிஸதா மந்தராத்தமன் மமாத்மா

கருத்துரை :-

தாங்கமுடியாத துக்கத்தினால் பக்கத்தில் கண் கலங்கி
நிற்கும் உயிருக்கு, உயிரான என் சொந்த பந்தங்களைக்
கண்ணால் பார்க்காமலும், இறப்பவனைக்கண்டு பயத்துடனும்,
சோகத்துடனும் அழுது, ஆர்ப்பாட்டம் செய்பவர்களின்
கூக்குரல்களைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலும், பிராணன்
வெளிக் கிளம்பும்போது, ஏற்படும், என்னுடைய உடல்
உபாதைகளை நான் லட்சியம் செய்யாமலும் இருக்கும்படி,
கடைசி காலத்தில் என் மனம் அந்தராத்தமாவான உம்மிடம்
ஐக்யமடையட்டும்.

ஸ்லோகம் 40

चारुस्मेराननसरसिजं चन्द्रेखावतंसं
फुल्लन्मल्लीकुसुमकलिकादामसौभाग्यचोरम् ।
अन्तःपश्याम्यचलसुतया रत्नपीठे निषण्णं
लोकातीतं सततशिवदं रूपमप्राकृतं ते ॥ ४० ॥

சாருஸ்மேரானனஸரசிஜம் சந்த்ரேகாவதம்ஸம்
புல்லன்மல்லீ குஸூமகலிகா தாம ஸௌபாக்யசோரம் |
அந்த: பச்யாம்யசல ஸீதயா ரத்னபீடே நிஷண்ணம்
லோகாதீதம் ஸததசுபதம் ரூபமப்ராக்ருதம் தே

கருத்துரை :-

அழகிய புன்னகையுடன் கூடிய முகத்தாமரையை உடைய, இளம்பிறையை தலையில் சூடிய, அப்போதுதான் மலர்ந்த மல்லிகைப் பூக்களால் ஆன மாலையின் அலங்காரத்துடன், அழகிய மலைமகளுடன் ரத்ன பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்ற, அனைத்து உலகத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட, என்றும் மங்களத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய, இயற்கையான உன் விஸ்வரூபத்தை (பிரபஞ்சத்தை) எப்போதும் என் உள்ளத்தில் ஈஸ்வரனாகவே நான் பார்க்கின்றேன்.

மனதின் நிர்விகல்ப சமாதியில் உதிக்கும் ஆத்ம நிஷ்டையின் ஈஸ்வரஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரத்தை சித்திரத்தில் வரைவது போல வர்ணித்துக் கூறுகிறார்.

சகுண ப்ரஹ்மமாகிய ஈஸ்வரனின் உடலாகிய இந்த பிரபஞ்சத்தை, மனதினால், மகிழ்ச்சியுடன் கூடியதாக அணுகுகின்றார். அதில் வெண்மை, மணம், மென்மை, குளிர்ச்சி, இவைகளெல்லாம் தோன்றுகின்றன.

கருணாமூர்த்தியின் முகத்தில் ஒரு புன்சிரிப்பைப் பார்க்க முடிகின்றது. அவரது முடியில் இளம் பிறை ஒளி வீசுகிறது. அந்த ஸ்வரூபம் எங்கும் காணக்கிடைக்காத திவ்யமங்களமானது.

224 லோகங்களுக்கு அப்பாலிருந்து பிரகாசிக்கும் உம்முடைய அத்தகைய திவ்ய ரூபம் எனக்கு இப்பொழுது தென்படுகிறது.

(ஆனால், அடுத்த சுலோகத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது அந்த: பச்யாம் என்ற வாக்யத்திற்கு நான் காண்பேனா? என் கடைசி காலத்தில் உன் திருவுருவத்தை நான் காண்பது ஸாத்யமாகுமா? என்று அர்த்தம் செய்து கொள்வதே சரி எனத் தோன்றுகிறது.)

ஸ்லோகம் 41

स्वप्ने वापि स्वरसविकसद्विव्यपङ्केरुहाभं
पश्येयं किं तव पशुपते पादयुग्मं कदाचित् ।
क्वाहं पापः क्व तव चरणालोकभाग्यं तथापि
प्रत्याशां मे घटयति पुनर्विश्रुता तेऽनुकम्पा ॥ ४१ ॥

ஸ்வப்னே வாபி ஸ்வரஸ விகஸத் திவ்ய பங்கேருஹாபம்
பச்யேயம் கிம் தவ பசுபதே பாதயுகம்மம் கதாசித் |
க்வாஹம் பாப: க்வ தவ சரணாலோக பாக்யம் ததாபி
ப்ரத்யாசாம் மே கடயதி புனர்விச்ருதா தேனுக்ம்பா

கருத்துரை :-

தானாக மலரும் தாமரைப் பூவின் அழகு வாய்ந்த
உம்முடைய திருப்பாதங்களை என்னுடைய கனவிலாவது
நான் தெய்வச் செயலாகவாவது பார்க்க நேரிடலாகாதா?

அதற்குக்கூட நான் கொடுத்து வைத்தவனில்லை.

ஏனெனில், நான் அவ்விதமான பாவி. ஆனாலும்
உலகம் புகழும் உன் கருணையைக் கடைப்பிடித்துக்
கொண்டு, கனவிலாவது அந்த திவ்ய தரிசனத்தின் பாக்கியம்
எனக்குக் கிடைக்கும்படி நீ அனுகூரணம் செய்வாய் என்று நான்
நம்பி ஆவலுடன் இருக்கிறேன்.

ஸ்லோகம் 42

भिक्षावृत्तिं चर पितृवने भूतसङ्घैर्भ्रमेदं
विजातं ते चरितमखिलं विप्रलिप्सोः कपालिन् ।
आवैकुण्ठद्रुहिणमखिलप्राणिनामीश्वरस्त्वं
नाथ स्वप्नेऽप्यहमिह न ते पादपद्मं त्यजामि ॥ ४२ ॥

பிக்ஷாவ்ருத்திம் சர பித்ருவனே பூதஸங்கைர்ப்ரமேதம்
விஜ்ஞாதம் தே சரிதமகிலம் விப்ரலிப்ஸோ: கபாலின் |
ஆவைகுண்டத்ருஹிண மகிலப்ராணிணா மீச்வரஸ்த்வம் நாத
ஸ்வப்னேப்யஹமிஹ நதே பாதபத்மம் த்யஜாமி

கருத்துரை :-

நீ பிகைடி எடுத்தாலும், சுடுகாட்டில் சஞ்சரித்தாலும்,
பூதங்களுடன் கூடித்திரிந்தாலும், மண்டை யோட்டைப்
பூண்டிருந்தாலும் உன் மகிமையை என்னிடமிருந்து
மறைத்துவிட முடியாது. நீ எப்படி நடத்துக்காண்பித்தாலும்,
அற்ப பிராணிகள் முதல் பிரம்மன், விஷ்ணு முதலிய
தேவதைகளான சகல பிராணிகளுக்கும் நீதான் அதிபதி.

இதை, நான் அறிந்தவனாதலால், நினைவுள்ள போது
மட்டுமல்லாமல், எனது கனவு நிலையில் கூட உன்
சரணகமலங்களை நான் விடவே மாட்டேன்.

ஸ்லோகம் 43

आलेपनं भसितमावसथः श्मशानं
अस्थीनि ते सततमाभरणानि सन्तु ।
निहनोतुमीश सकलश्रुतिपारसिद्धं
ऐश्वर्यमम्बुजभवोऽपि च न क्षमस्ते ॥ ४३ ॥

ஆலேபனம் பஸிதமாவஸதச் ச்மசானம்
அஸ்தீனி தே ஸதத மாபரணாநி ஸந்து |
நின்ஹோது மீச நிகில ச்ருதி ஸாரஸித்தம்
ஐச்வர்ய மம்புஜபவோபி ச ந க்ஷமஸ்தே

கருத்துரை :-

சாம்பலைப் பூசிச் சுடுகாட்டில் வசித்து, எலும்புகள்
மாலையைப் பூண்டு, நீ பார்ப்பதற்கு பயங்கரமாகக் காட்சி
கொடுத்தாலும், சகல வேதங்களாலும், உபநிஷத்துக்களாலும்
தீர்மானமாய் பூசிக்கப்படும் உன் ஐஸ்வர்யத்தை மறைக்கும்
திறமை பிரம்ம தேவனுக்கும் கிடையாது.

ஸ்லோகம் 44

विविधमपि गुणौघं वेदयन्त्यर्थवादाः
परिमितविभवानां पामराणां सुराणाम् ।
तनुहिमकरमौले तावता त्वत्परत्वे
कति कति जगदीशाः कल्पिता नो भवेयुः ॥ ४४ ॥

விவிதமபி குணௌகம் வேதயந்த்யர்தவாதா:
பரிமிதவிபவாநாம் பாமராணாம் ஸீராணாம் |
தநுஹிமகரமௌலே தாவதா த்வத்பரத்வே
கதி கதி ஜகதீசா: கல்பிதா நோ பவேயு: || 44 ||

கருத்துரை :-

நீ சுடுகாட்டில் வசித்தாலும் சரி, அல்லது சர்வ
புவனங்களுக்கு அப்பாலுள்ள எந்த லோகத்தில் வசித்தாலும்
சரி, நீ கைலாசத்திலோ, மேருமலையிலோ இருந்தாலும் சரி, நீ
எங்கிருப்பினும், உன் அருகில் நான் எப்போதும் இருக்கச் செய்!

ஸ்லோகம் 45

विहर पितृवने वा विश्वपारे पुरे वा
रजतगिरितटे वा रत्नसानुस्थले वा ।
दिश भवदुपकण्ठं देहि मे भृत्यभावं
परमशिव तव श्रीपादुकावाहकानाम् ॥ ४५ ॥

விஹர பித்ருவநே வா வசவபாரே புரே வா
ரஜதகிரிதடே வா ரத்நஸாநுஸ்தலே வா ।
திச பவதுபகண்டம் தேஹி மே ப்ருத்யபாவம்
பரமசிவ தவ ஸ்ரீபாதுகாவாஹகாநாம் ॥ 45 ॥

கருத்துரை :-

பரமேசுவரன் ஒருவனே ஒழியப் பல பேர்கள் இருப்பது அசாத்யம். அந்த ஒருவனுக்கு உட்பட்டே மற்றவர்கள் ஆட்சி நடத்துவது முறையாகும். இல்லையேல் உலகங்களுக்குக் கேடு விளையும்.

ஆனால் உம்மைத் தவிர மற்ற விஷ்ணு முதலிய தேவதைகளின் பெருமைகளை விரிவாய் வர்ணிக்கிறார்களே என்றால், அவ்வித வர்ணனைகள் அர்த்தவாதங்கள் ஆகின்றன.

அவைகள் தற்காலிகமான ஸ்துதிகள்.

முடிவான தீர்மானத்தைக் குறிக்கின்றவையாக அது இருக்காது. சர்வேஸ்வரனான உம்மைத் தவிர, மற்ற தேவர்கள் ஒரு வரம்புடன் கூடிய மகிமையைப் பெற்றவர்களே.

அவர்கள் தவறுகளைச் செய்பவர்களாயும், அந்தப் பாவ பயன்களை அடைபவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பாமரர்கள். நீயோ ஞான கலைக்கு அடையாளமான சந்திரகலையை தரித்தவன். அளவற்ற தடையற்ற மகிமை வாய்ந்தவன்.

ஸ்லோகம் 46

बलमबलममीषां बलबजानां विचिन्त्यं
कथमपि शिव कालक्षेपमात्रप्रधानैः ।
निखिलमपि रहस्यं नाथ निष्कृष्य साक्षात्
सरसिजभवमुख्यैः साधितं नः प्रमाणम् ॥ ४६ ॥

பலமபலமமீஷாம் பல்பஜானாம் விசிந்த்யம்
கதமபி சிவ காலகேஷப மாத்ர ப்ரதானை: |
நிகிலமபி ரஹஸ்யம் நாத நிஷ்க்ருஷ்ய ஸாக்ஷாத்
ஸரஸிஹபவமுக்யைஸ் ஸாதிதம் ந: ப்ரமாணம்

கருத்துரை :-

தேவர்களின் பரஸ்பர பலாபலன்களை ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு பொழுது போக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பலர். அப்படி வீண் பொழுது போக்க எனக்கு அவசியமில்லை. கர்ம, உபாஸனா, ஞான காண்டங்களின் பரமசித்தாந்தத்தை பிரம்மா முதலியவர்கள் கடைந்து எடுத்துக் தெளிவாய் உரைத்து விட்ட படியால், நான் அவர்களின் வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு, உம்மை ஆத்ம நிஷ்டையில் சரணமடைவதே கதி என்பதை அறிந்திருக்கிறேன்.

ஸ்லோகம் 47

न किञ्चिन्मेनेऽतः समभिलषणीयं त्रिभुवने
सुखं वा दुःखं वा मम भवतु यद्भावि भगवन् ।
समुन्मीलत्पाथोरुहकुहरसौभाग्यमुषिते
पदद्वन्द्वे चेतः परिचयमुपेयान्मम सदा ॥ ४७ ॥

ந கிஞ்சின்மேனே தஸ் ஸமபிலஷணீயம் த்ரிபுவனே
ஸீகம் வா துக்கம் வா மம பவது யத்பாவி பகவன் |
ஸமுன்மீலத்பாதோருஹ குஹரஸௌபாக்யமுஷி தே
பதத்வந்த்வே சேத: பரிசயமுபேயான் மம ஸதா

கருத்துரை :-

எனக்கு இம் மூன்று லோகங்களிலும் வேண்டக் கூடியது ஒன்றுமில்லை. கர்ம வசத்தினால், சுகமோ, துக்கமோ எது வரவேண்டிய பிராப்தியோ அது எனக்கு வரட்டும்.

அதைப்பற்றி எல்லாம், நான் கவலை கொள்ளவில்லை.

நான் வேண்டுவது ஒன்றே ஒன்றுதான். எப்பொழுதும் என்மனம் மலர்ந்த தாமரையின் உட்புறம் போல, அழகு மிகுந்த அந்த, ஆத்ம சாக்ஷாத்காரத்தில் திளைத்திருக்கும்படி, உம்மிடமே நிலைக் கொள்ளட்டும்.

ஸ்லோகம் 48

उदरभरणमात्रं साध्यमुद्दिश्य नीचे-
स्वसकृदुपनिबद्धामाहितोच्छिष्टभावाम् ।
अहमिह नृतिभङ्गीमर्पयित्वोपहारं
तव चरणसरोजे तात जातोऽपराधी ॥ ४८ ॥

உதரபரணமாத்ரம் ஸாத்ய முத்திச்ய நீசேஷீ
அஸக்ருதுபநிபத்தாம் ஆஹிதோச்சிஷ்டபாவாம் |
அஹமிஹ நுதிபங்கீம் அர்ப்பயித்வோபஹாரம்
தவ சரண ஸரோஜே தாத ஜாதோபராதி

கருத்துரை :-

ஐயனே, நான் இந்த வாயினால், உம்மைத் துதிக்கும் முன்பு, எவ்வளவோ அதர்ம வழியிலே செல்பவர்களை எல்லாம் இந்த வாக்கினால் துதித்திருக்கிறேன்.

என்னுடைய வயிறு வளர்ப்பதற்காக அல்பர்களைத் துதித்த எச்சில்பட்ட இந்த வாக்கினால், உம்மைத் துதிப்பது பெரிய அபராதமாகும்.

நிந்திக்கத்தக்க காரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்த என் வாக்கு அசுத்தமாகி விட்டது. அந்த வாக்கைக் கொண்டு, இப்போது உம்முடைய விஷயத்தில் உபயோகிப்பதினால், நான் செய்யும் இந்தக் குற்றத்தை நீ மன்னித்துக் கொள்வாயா?

ஸ்லோகம் 49

सर्वं सदाशिव सहस्र ममापराधं
मग्नं समुद्धर महत्यमुमापदब्धौ ।
सर्वात्मना तव पदाम्बुजमेव दीनः
स्वामिन्ननन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ ४९ ॥

ஸர்வம் ஸதாசிவ ஸஹஸ்வ மமாபராதம்
மக்னம் ஸமுத்தர மஹத்யமு மாபதப்தௌ |
ஸர்வாத்மனா தவ பதாம்புஜமேவ தீன:
ஸ்வாமின் அனன்யசரணச் சரணம் கதோஸ்மி

கருத்துரை :-

என் குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்துக் கொண்டு, என்னை இந்த ஆபத்துக்களினின்றும் நீ கைதூக்கி விடுவாயாக.

ஹே ஸதாசிவ! எளியவனாகிய நான் எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டு, வேறு சிந்தனையில்லாமல் இருக்க, என்னை நீயே காப்பாய் என்று நம்பி உன்னையே சரணமடைந்து விட்டேன்.

ஸ்லோகம் 50

आत्मार्पणस्तुतिरियं भगवन्निबद्धा
यद्यप्यनन्यमनसा न मया तथापि ।
वाचापि केवलमयं शरणं वृणीते
दीनो वराक इति रक्ष कृपानिधे माम् ॥ ५० ॥

ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதிரியம் பகவன் நிபத்தா
யத்யப்யனன்ய மனஸா ந மயா ததாபி |
வாசாபி கேவலமயம் சரணம் வ்ருணீதே
தீனோ வராக இதி ரக்ஷ க்ருபாநிதே மாம்

கருத்துரை :-

நான் ஒருமுகப்பட்ட மனதின் சிந்தனையினால், இந்த ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதியை இவன் இயற்றவில்லை எனினும், தயாநிதியே! இந்த ஸ்துதி ரூபமான வார்த்தைகளை (மனமுருகாமல்) மட்டுமாவது சொல்லுகின்றானே என்று கருணை புரிந்து என்னைக் காப்பாயாக.

इति श्रीमदप्पय्यदीक्षितेन्द्राणां कृतिष्वन्यतमा

आत्मार्पणस्तुतिः सम्पूर्णम् ।

இதி ஸ்ரீமதப்பய்யதீக்ஷிதேந்த்ராணாம் க்ருதிஷ்வந்யதமா
ஆத்மார்ப்பணஸ்துதி: ஸம்பூர்ணம் ।

ஓம் தத் சத்!

ஸ்ரீ அப்பைய தீட்சிதரின்
ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி
(உன்மத்த பஞ்சாசத்)

பிரக்ஞன்